

© European Communities (Wspólnoty Europejskie), 2003-2004, <http://europa.eu.int/eur-lex/lex>
Wyłącznie prawodawstwo Wspólnot Europejskich opublikowane w drukowanej wersji Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej uznawane jest za autentyczne.

Dz.U.UE.L.00.327.1

Dz.U.UE-sp.15-5-275

2001.12.16 zm. Dz.U.UE.L.01.331.1 art. 1

2008.03.21 zm. Dz.U.UE.L.08.81.60 art. 1

DYREKTYWA 2000/60/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 23 października 2000 r.

ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej

(Dz.U.UE L z dnia 22 grudnia 2000 r.)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁽³⁾,

działając zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu⁽⁴⁾ oraz w świetle wspólnego tekstu zatwierdzonego przez Komitet Pojedynczy w dniu 18 lipca 2000 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Woda nie jest produktem handlowym takim jak każdy inny, ale raczej dziedzictwem, które musi być chronione, bronię i traktowane jako takie.

(2) Wnioski z seminarium ministerialnego, które odbyło się w 1988 r. we Frankfurcie, w sprawie wspólnotowej polityki wodnej podkreśliły zapotrzebowanie na prawodawstwo wspólnotowe obejmujące jakość ekologiczną. Rada w swojej rezolucji z dnia 28 czerwca 1988 r.⁽⁵⁾ zwróciła się do Komisji o przedłożenie propozycji dotyczących poprawy jakości ekologicznej wspólnotowych wód powierzchniowych.

(3) Deklaracja seminarium ministerialnego, które odbyło się w 1991 r. w Hadze w sprawie wód podziemnych, uznała potrzebę działań w celu uniknięcia długoterminowego pogorszenia się jakości i ilości wód słodkich oraz wezwała do opracowania programu działań do realizacji do 2000 r. mających na celu zrównoważone gospodarowanie i ochronę zasobów wód słodkich. W swoich rezolucjach z dnia 25 lutego 1992 r.⁽⁶⁾ oraz z dnia 20 lutego 1995 r.⁽⁷⁾ Rada zwróciła się o program działań w zakresie wód podziemnych oraz o zmianę dyrektywy Rady 80/68/EWG z dnia 17 grudnia 1979 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem spowodowanym przez niektóre substancje niebezpieczne⁽⁸⁾, jako część ogólnej polityki ochrony wód słodkich.

(4) Wody na obszarze Wspólnoty znajdują się pod wzrastającą presją spowodowaną ciągłym wzrostem zapotrzebowania na wystarczającą ilość wody o dobrej jakości do wszystkich celów. W dniu 10 listopada 1995 r., Europejska Agencja Środowiska w swoim sprawozdaniu "Środowisko w Unii Europejskiej - 1995" przedstawiła uaktualnione sprawozdanie o środowisku, potwierdzając potrzebę

działań dla ochrony wód Wspólnoty w zakresie zarówno ilościowym, jak i jakościowym.

(5) W dniu 18 grudnia 1995 r. Rada przyjęła wnioski wymagające między innymi opracowania nowej ramowej dyrektywy ustanawiającej podstawowe zasady zrównoważonej polityki wodnej w Unii Europejskiej i zapraszające Komisję do przedłożenia propozycji w tym zakresie.

(6) W dniu 21 lutego 1996 r. Komisja przyjęła komunikat dla Parlamentu Europejskiego oraz Rady w sprawie polityki wodnej Wspólnoty Europejskiej ustanawiający założenia dla wspólnotowej polityki wodnej.

(7) W dniu 9 września 1996 r. Komisja przedstawiła propozycję decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie programu działań dla zintegrowanej ochrony i gospodarki wodami podziemnymi⁽⁹⁾. W propozycji tej Komisja podkreśliła potrzebę ustalenia procedur dla uregulowania poboru wód słodkich oraz dla monitorowania jakości i ilości wód słodkich.

(8) W dniu 29 maja 1995 r. Komisja przyjęła komunikat dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rozsądnego użytkowania i ochrony terenów podmokłych, w którym uznano znaczenie funkcji, jakie pełnią one w ochronie zasobów wodnych.

(9) Konieczne jest opracowanie zintegrowanej polityki wodnej Wspólnoty.

(10) Rada w dniu 25 czerwca 1996 r., Komitet Regionów w dniu 19 września 1996 r., Komitet Ekonomiczno-Społeczny w dniu 26 września 1996 r. oraz Parlament Europejski w dniu 23 października 1996 r. wezwały Komisję do przedłożenia propozycji dyrektywy Rady ustanawiającej ramy dla europejskiej polityki wodnej.

(11) Jak określono w art. 174 Traktatu, wspólnotowa polityka dotycząca środowiska ma przyczynić się do wypełniania celów zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska poprzez rozsądne i racjonalne wykorzystywanie zasobów naturalnych, oraz powinna być oparta na zasadzie ostrożności oraz na zasadach, na jakich mają być podejmowane działania zapobiegawcze; priorytetem powinno być, aby szkody wyrządzone w środowisku były naprawiane u źródła, a zanieczyszczający powinien płacić.

(12) Na podstawie art. 174 Traktatu, podczas opracowywania polityki w dziedzinie środowiska, Wspólnota powinna uwzględniać dostępne dane naukowo-techniczne, warunki środowiska w różnych regionach Wspólnoty, rozwój gospodarczy i społeczny Wspólnoty jako całości oraz zrównoważony rozwój jej regionów, jak również potencjalne korzyści i koszty, które mogą wynikać z działania lub zaniechania działania.

(13) Istnieją różnorodne uwarunkowania i potrzeby we Wspólnocie, które wymagają różnych specyficznych rozwiązań. Zróżnicowanie to powinno być uwzględniane podczas planowania i realizacji działań celem zapewnienia ochrony i zrównoważonego korzystania z wód w ramach dorzecza. Decyzje powinny być podejmowane jak najbliżej miejsca, w którym woda jest narażona na negatywne oddziaływanie lub korzystanie. Priorytetem powinny być działania w ramach odpowiedzialności poszczególnych Państw Członkowskich poprzez opracowywanie programów działań dostosowanych do warunków regionalnych i lokalnych.

(14) Sukces niniejszej dyrektywy jest uzależniony od ścisłej współpracy i spójnych działań na poziomie wspólnotowym, Państw Członkowskich oraz lokalnym, jak również od informacji, konsultacji i zaangażowania opinii publicznej, w tym użytkowników.

(15) Zaopatrzenie w wodę jest usługą interesu ogólnego, zgodnie z definicją w komunikacie Komisji w sprawie usług interesu ogólnego w Europie⁽¹⁰⁾.

(16) Konieczne jest dalsze integrowanie ochrony i zrównoważonego gospodarowania wodą z innymi dziedzinami polityk wspólnotowych, takimi jak energetyka, transport, rolnictwo, rybołówstwo, polityka regionalna i turystyka. Niniejsza dyrektywa powinna tworzyć podstawę do kontynuacji dialogu oraz rozwoju strategii dla dalszej integracji poszczególnych obszarów polityk. Niniejsza dyrektywa może także

mieć ważny wkład w inne dziedziny współpracy między Państwami Członkowskimi, między innymi w ramach Europejskiej Perspektywy Rozwoju Przestrzennego (EPRP).

(17) Efektywna i spójna polityka wodna powinna uwzględniać wrażliwość ekosystemów wodnych położonych blisko wybrzeży morskich i ujść rzek czy zatok lub względnie zamkniętych mórz, ponieważ ich równowaga jest pod silnym wpływem jakości wód śródlądowych wpływających do nich. Ochrona stanu wód w dorzeczu przyniesie korzyści ekonomiczne poprzez wniesienie wkładu do ochrony populacji ryb, włączając populacje ryb wód przybrzeżnych.

(18) Wspólnotowa polityka wodna wymaga przejrzystych, efektywnych i spójnych ram legislacyjnych. Wspólnota powinna określić wspólne zasady oraz ogólne ramy dla działań. Niniejsza dyrektywa powinna stanowić takie ramy i koordynować oraz integrować i, w dłuższej perspektywie, dalej rozwijać ogólne zasady i struktury dla ochrony i zrównoważonego korzystania z wody na terenie Wspólnoty zgodnie z zasadami pomocniczości.

(19) Niniejsza dyrektywa ma na celu utrzymanie i poprawę środowiska wodnego we Wspólnocie. Cel ten jest szczególnie związany z jakością danych wód. Kontrola ich ilości jest elementem pomocniczym w stosunku do zapewnienia dobrej jakości wód, dlatego powinny być również ustanowione pomiary ilości wód, służące zapewnieniu ich dobrej jakości.

(20) Stan ilościowy danej części wód podziemnych może mieć wpływ na jakość ekologiczną wód powierzchniowych i ekosystemów lądowych związanych z tą częścią wód podziemnych.

(21) Wspólnota i Państwa Członkowskie są stronami różnych umów międzynarodowych zawierających zobowiązania do ochrony wód morskich przed zanieczyszczeniem, szczególnie Konwencji o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego, podpisanej w Helsinkach w dniu 9 kwietnia 1992 r. i zatwierdzonej decyzją Rady 94/157/WE⁽¹¹⁾, Konwencji o ochronie środowiska morskiego północno-wschodniego Atlantyku, podpisanej w Paryżu w dniu 22 września 1992 r. i zatwierdzonej decyzją Rady 98/249/WE⁽¹²⁾, oraz Konwencji o ochronie Morza Śródziemnego przed zanieczyszczeniem, podpisanej w Barcelonie w dniu 16 lutego 1976 r. i zatwierdzonej decyzją Rady 77/585/EWG⁽¹³⁾, oraz jej Protokołu o ochronie Morza Śródziemnego przed zanieczyszczeniem ze źródeł lądowych, podpisanego w Atenach w dniu 17 maja 1980 r. i zatwierdzonego decyzją Rady 83/101/EWG⁽¹⁴⁾. Niniejsza dyrektywa ma za zadanie przyczynić się do umożliwienia Wspólnocie i Państwom Członkowskim wypełnienia tych zobowiązań.

(22) Niniejsza dyrektywa powinna przyczynić się do stopniowej redukcji emisji substancji niebezpiecznych do wód.

(23) Niezbędne są wspólne zasady w celu koordynacji wysiłków podejmowanych przez Państwa Członkowskie w celu poprawy ochrony wód Wspólnoty w aspekcie ilościowym i jakościowym, wspierania zrównoważonego korzystania z wód, wkładu w uregulowanie problemów wód transgranicznych, ochrony ekosystemów wodnych oraz ekosystemów lądowych i terenów podmokłych bezpośrednio od nich zależnych, a także dla zabezpieczenia i rozwijania potencjalnych sposobów korzystania z wód Wspólnoty.

(24) Woda o dobrej jakości przyczyni się do zapewnienia zaopatrzenia ludności w wodę do spożycia przez ludzi.

(25) Powinny zostać ustalone wspólne definicje stanu wód w aspekcie jakości oraz, tam gdzie odnosi się to do celów środowiskowych, ilości. Powinny zostać określone cele środowiskowe dla zapewnienia osiągnięcia dobrego stanu wód powierzchniowych i podziemnych w całej Wspólnocie oraz dla zapobieżenia pogorszeniu się stanu wód na poziomie wspólnotowym.

(26) Państwa Członkowskie powinny dążyć do osiągnięcia celu, jakim jest co najmniej dobry stan wód, poprzez określenie i wdrożenie koniecznych działań w ramach zintegrowanych programów działań, uwzględniając istniejące wspólnotowe wymogi. Tam gdzie aktualny stan wód jest dobry, powinien on zostać utrzymany. Dodatkowo w stosunku do wymogów dobrego stanu dla wód podziemnych jakakolwiek

tendencja znacznego i trwałego wzrostu stężenia jakiegokolwiek zanieczyszczenia powinna zostać zidentyfikowana i odwrócona.

(27) Ostatecznym celem niniejszej dyrektywy jest osiągnięcie wyeliminowania priorytetowych substancji niebezpiecznych i przyczynienie się do osiągnięcia stężeń w środowisku morskim bliskich wartościom tła dla substancji naturalnie występujących.

(28) Wody powierzchniowe i wody podziemne są w zasadzie odnawialnymi zasobami naturalnymi; w szczególności zadanie mające na celu zapewnienie dobrego stanu wód podziemnych wymaga wczesnych działań i stabilnego, długoterminowego planowania działań ochronnych, z powodu naturalnego opóźnienia czasowego zachodzącego w ich formowaniu i odnawianiu. Takie opóźnienie czasowe w odniesieniu do poprawy ich stanu powinno być uwzględniane w harmonogramach przy ustanawianiu działań dla osiągnięcia dobrego stanu wód podziemnych i odwracania jakichkolwiek znaczących i trwałych trendów wzrostu stężenia jakiegokolwiek zanieczyszczenia w wodach podziemnych.

(29) Dla osiągnięcia celów określonych w niniejszej dyrektywie oraz dla ustanowienia odpowiedniego programu działań Państwa Członkowskie mogą wdrażać stopniowo program w celu bardziej równomiernego rozłożenia kosztów wdrażania.

(30) W celu zapewnienia pełnego i spójnego wdrażania niniejszej dyrektywy jakiegokolwiek przedłużenia harmonogramu powinny być dokonywane na podstawie właściwych, oczywistych i przejrzystych kryteriów oraz być uzasadnione przez Państwa Członkowskie w planach gospodarowania wodami w dorzeczu.

(31) W przypadkach gdy część wód jest tak zmieniona na skutek działalności człowieka lub jej stan naturalny jest taki, że osiągnięcie dobrego stanu może być niewykonalne lub niewspółmiernie kosztowne, mogą zostać określone mniej rygorystyczne cele środowiskowe na podstawie właściwych, oczywistych i przejrzystych kryteriów, a wszystkie praktyczne działania powinny zostać podjęte celem uniknięcia dalszego pogarszania się stanu wód.

(32) W pewnych warunkach specyficznych mogą zaistnieć powody dla wyłączenia z wymogu zapobiegania dalszemu pogarszaniu się lub osiągnięcia dobrego stanu, jeżeli niepowodzenie jest rezultatem zaistniałych nieprzewidzianych lub wyjątkowych okoliczności, szczególnie na skutek powodzi lub susz lub też, z powodu nadrzędnego interesu publicznego, na skutek nowych zmian charakterystyki fizycznej części wód powierzchniowych lub ograniczeń poziomu części wód podziemnych, przy założeniu, że podjęte zostały wszelkie możliwe działania dla ograniczenia negatywnych oddziaływań na stan części wód.

(33) Powinno się dążyć do osiągnięcia dobrego stanu wód w każdym dorzeczu, tak aby działania w odniesieniu do wód powierzchniowych i wód podziemnych należących do tego samego systemu ekologicznego, hydrologicznego i hydrogeologicznego były skoordynowane.

(34) Do celów ochrony środowiska naturalnego istnieje potrzeba większej integracji aspektów ilościowych i jakościowych zarówno wód powierzchniowych, jak i podziemnych, przy uwzględnieniu naturalnych warunków przepływu wody w cyklu hydrologicznym.

(35) W obrębie dorzecza, gdzie korzystanie z wód może mieć skutki transgraniczne, wymogi dla osiągnięcia celów środowiskowych ustalone na podstawie niniejszej dyrektywy, w szczególności we wszystkich programach działań, powinny być skoordynowane dla całego obszaru dorzecza. Dla dorzeczy wykraczających swym zasięgiem poza granice Wspólnoty Państwa Członkowskie powinny podjąć starania w celu zapewnienia właściwej koordynacji z odpowiednimi państwami trzecimi. Niniejsza dyrektywa ma na celu przyczynienie się do wdrożenia zobowiązań wspólnotowych podjętych w ramach międzynarodowych konwencji w sprawie ochrony wód i gospodarki wodnej, szczególnie w ramach Konwencji Narodów Zjednoczonych o ochronie i użytkowaniu cieków transgranicznych i jezior międzynarodowych, zatwierdzonej decyzją Rady 95/308/WE⁽¹⁵⁾ i wszelkich dalszych uzgodnień dotyczących jej stosowania.

(36) Konieczne jest wykonanie analiz charakterystyki dorzecza oraz wpływu działalności człowieka, jak również analizy ekonomicznej korzystania z wód. Postęp w stanie wód powinien być monitorowany przez Państwa Członkowskie w sposób systematyczny i porównywalny w całej Wspólnocie. Informacja taka jest konieczna celem określenia odpowiedniej podstawy dla Państw Członkowskich do opracowania programów działań dla osiągnięcia celów ustalonych na mocy niniejszej dyrektywy.

(37) Państwa Członkowskie powinny identyfikować wody wykorzystywane do poboru wody do spożycia oraz zapewnić zgodność z dyrektywą Rady 80/778/EWG z dnia 15 lipca 1980 r. odnoszącą się do jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi⁽¹⁶⁾.

(38) Właściwe może być zastosowanie instrumentów ekonomicznych przez Państwa Członkowskie jako części programu działań. Zasada zwrotu kosztów usług wodnych, w tym kosztów ekologicznych i dotyczących zasobów, związanych ze szkodami lub negatywnym wpływem na środowisko wodne, powinna być uwzględniona, w szczególności zgodnie z zasadą "zanieczyszczający płaci". Analiza ekonomiczna usług wodnych oparta na długoterminowych prognozach zapotrzebowania i wykorzystania wody w dorzeczu będzie do tego celu konieczna.

(39) Istnieje potrzeba zapobieżenia lub redukcji wpływu awarii, w wyniku których wody są przypadkowo zanieczyszczane. Środki temu służące powinny być zawarte w programie działań.

(40) W odniesieniu do zapobiegania zanieczyszczeniom i kontroli wspólnotowa polityka wodna powinna być oparta na podejściu łączonym, z zastosowaniem kontroli zanieczyszczeń u źródła poprzez ustanowienie dopuszczalnych wartości emisji oraz środowiskowych norm jakości.

(41) W odniesieniu do ilości wód powinny zostać ustanowione ogólne zasady kontroli w sprawie poboru i retencjonowania wód w celu zapewnienia równowagi środowiskowej naruszonych systemów wodnych.

(42) Wspólne środowiskowe normy jakości i dopuszczalne wartości emisji dla niektórych grup lub rodzajów zanieczyszczeń powinny zostać ustanowione jako minimalne wymagania w prawodawstwie wspólnotowym. Powinno zostać zapewnione przyjęcie takich norm na poziomie wspólnotowym.

(43) Zanieczyszczenia przez zrzuty, emisje lub straty w priorytetowych substancjach niebezpiecznych powinny być zaprzestane lub stopniowo wyeliminowane. Parlament Europejski i Rada powinny, na wniosek Komisji, przyjąć uzgodnienie w sprawie substancji, które powinny być uznane za priorytetowe dla działań oraz w sprawie szczególnych środków, które powinny być podejmowane dla przeciwdziałania zanieczyszczaniu wód przez te substancje, uwzględniając wszystkie znaczące ich źródła i identyfikując ekonomicznie efektywne i proporcjonalne poziomy oraz połączenie kontroli.

(44) Przy identyfikowaniu priorytetowych substancji niebezpiecznych powinno się uwzględnić zasadę ostrożności, polegającą w szczególności na ustaleniu potencjalnych niekorzystnych skutków stosowania produktu oraz na naukowej ocenie ryzyka.

(45) Państwa Członkowskie powinny przyjąć środki dla wyeliminowania zanieczyszczeń wód powierzchniowych przez substancje priorytetowe, oraz dla stopniowej redukcji zanieczyszczenia przez inne substancje, które w przeciwnym przypadku uniemożliwiłyby osiągnięcie przez Państwa Członkowskie celów w odniesieniu do części wód powierzchniowych.

(46) Dla zapewnienia udziału ogółu społeczeństwa, w tym użytkowników wód, w ustaleniu i aktualizacji planów gospodarowania wodami w dorzeczu konieczne jest dostarczenie odpowiedniej informacji o planowanych środkach oraz sprawozdawanie o postępach w ich wdrażaniu w celu włączenia ogółu społeczeństwa przed podjęciem ostatecznych decyzji w sprawie niezbędnych środków.

(47) Niniejsza dyrektywa powinna zapewnić mechanizmy określające przeszkody w postępach nad poprawą stanu wód, w przypadku kiedy wykraczają one poza zakres wspólnotowego prawodawstwa wodnego, w celu opracowania właściwych strategii Wspólnoty dla ich przewycięzenia.

(48) Komisja powinna corocznie przedstawiać uaktualniony plan wszelkich inicjatyw, które zamierza zaproponować w odniesieniu do sektora wodnego.

(49) W celu zapewnienia spójnego podejścia we Wspólnocie powinny zostać ustanowione specyfikacje techniczne jako część niniejszej dyrektywy. Kryteria dla oceny stanu wód są znaczącym krokiem naprzód. Dostosowanie pewnych technicznych elementów do rozwoju technicznego oraz normalizacji monitorowania, pobierania próbek i metod analizy powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą komitetu. Komisja może przyjąć wytyczne w zakresie stosowania tych kryteriów dla charakterystyki obszarów dorzeczy i oceny stanu wód, celem wspierania ich szerokiego zrozumienia i spójnego stosowania.

(50) Środki konieczne w celu wykonania niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽¹⁷⁾.

(51) Wykonanie niniejszej dyrektywy ma na celu osiągnięcie poziomu bezpieczeństwa wód co najmniej równoważnego poziomowi zapewnionemu w niektórych wcześniejszych aktach prawnych, które powinny zatem zostać uchylone w momencie, gdy odpowiednie przepisy niniejszej dyrektywy zostaną w pełni wdrożone.

(52) Przepisy niniejszej dyrektywy przejmują ramy kontroli zanieczyszczeń substancjami niebezpiecznymi ustalonymi na podstawie dyrektywy 76/464/EWG⁽¹⁸⁾. Dlatego też dyrektywa ta powinna być uchylona w momencie, gdy odpowiednie przepisy niniejszej dyrektywy zostaną w pełni wdrożone.

(53) Należy zapewnić pełne wdrożenie i stosowanie istniejącego prawodawstwa dotyczącego środowiska w zakresie ochrony wód. Konieczne jest zapewnienie prawidłowego stosowania przepisów wykonawczych wdrażających niniejszą dyrektywę w całej Wspólnocie poprzez stosowanie właściwych kar przewidzianych w prawodawstwie Państw Członkowskich. Kary te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Cel

Celem niniejszej dyrektywy jest ustalenie ram dla ochrony śródlądowych wód powierzchniowych, wód przejściowych, wód przybrzeżnych oraz wód podziemnych, które:

- a) zapobiegają dalszemu pogarszaniu oraz chronią i poprawiają stan ekosystemów wodnych oraz, w odniesieniu do ich potrzeb wodnych, ekosystemów lądowych i terenów podmokłych bezpośrednio uzależnionych od ekosystemów wodnych;
- b) promują zrównoważone korzystanie z wód oparte na długoterminowej ochronie dostępnych zasobów wodnych;
- c) dążą do zwiększonej ochrony i poprawy środowiska wodnego między innymi poprzez szczególne środki dla stopniowej redukcji zrzutów, emisji i strat substancji priorytetowych oraz zaprzestania lub stopniowego wyeliminowania zrzutów, emisji i strat priorytetowych substancji niebezpiecznych;
- d) zapewniają stopniową redukcję zanieczyszczenia wód podziemnych i zapobiegają ich dalszemu zanieczyszczeniu, oraz
- e) przyczyniają się do zmniejszenia skutków powodzi i susz,
a przez to przyczyniają się do:
 - zapewnienia odpowiedniego zaopatrzenia w dobrej jakości wodę powierzchniową i podziemną, które jest niezbędne dla zrównoważonego, i sprawiedliwego korzystania z wód,
 - znacznej redukcji zanieczyszczenia wód podziemnych,
 - ochrony wód terytorialnych i morskich, oraz
 - osiągnięcia celów odpowiednich umów międzynarodowych, w tym mających za zadanie ochronę i

zapobieganie zanieczyszczeniu środowiska morskiego, poprzez wspólnotowe działanie na mocy art. 16 ust. 3, celem zaprzestania lub stopniowego wyeliminowania zrzutów, emisji i strat priorytetowych substancji niebezpiecznych, z ostatecznym celem osiągnięcia w środowisku morskim stężeń bliskich wartościom tła dla substancji występujących naturalnie i bliskich zeru dla syntetycznych substancji wytworzonych przez człowieka.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

1. "Wody powierzchniowe" oznaczają wody śródlądowe z wyjątkiem wód podziemnych; wody przejściowe i wody przybrzeżne, z wyjątkiem sytuacji, kiedy z uwagi na stan chemiczny zaliczyć można do nich również wody terytorialne.
2. "Wody podziemne" oznaczają wszystkie wody znajdujące się pod powierzchnią ziemi w strefie saturacji oraz w bezpośredniej styczności z gruntem lub podglebiami.
3. "Wody śródlądowe" oznaczają wszystkie wody stojące lub płynące na powierzchni lądu i wszelkie wody podziemne po stronie lądu od linii bazowej, od której odmierzana jest szerokość wód terytorialnych.
4. "Rzeka" oznacza część wód śródlądowych płynących w przeważającej części po powierzchni lądu, ale mogących na pewnym odcinku swojego biegu płynąć pod ziemią.
5. "Jezioro" oznacza część wód śródlądowych powierzchniowych stojących.
6. "Wody przejściowe" oznaczają części wód powierzchniowych w obszarach ujść rzek, które są częściowo zasolone na skutek bliskości wód przybrzeżnych, ale które są pod znacznym wpływem dopływów wód słodkich.
7. "Wody przybrzeżne" oznaczają wody powierzchniowe po stronie w kierunku lądu od linii, której każdy punkt oddalony jest na odległość jednej mili morskiej po stronie w kierunku morza, od najbliższego punktu linii bazowej, od której mierzona jest szerokość wód terytorialnych, rozszerzając się, gdzie stosowne, aż do zewnętrznej granicy wód przejściowych.
8. "Sztuczna część wód" oznacza część wód powierzchniowych powstałą na skutek działalności człowieka.
9. "*Silnie zmieniona część wód*" oznacza część wód powierzchniowych, których charakter został znacznie zmieniony na skutek fizycznego oddziaływania człowieka, według wskazania przez Państwo Członkowskie zgodnie z przepisami załącznika II.
10. "Część wód powierzchniowych" oznacza oddzielny i znaczący element wód powierzchniowych, taki jak: jezioro, zbiornik, strumień, rzeka lub kanał, część strumienia, rzeki lub kanału, wody przejściowe lub pas wód przybrzeżnych.
11. "Warstwa wodonośna" oznacza podpowierzchniową warstwę lub warstwy skał lub inny poziom geologiczny o wystarczającej porowatości i przepuszczalności, które umożliwiają znaczący przepływ wód podziemnych lub pobór znaczących ilości wód podziemnych.
12. "Część wód podziemnych" oznacza określoną objętość wód podziemnych występującą w obrębie warstwy wodonośnej lub zespołu warstw wodonośnych.
13. "Dorzecze" oznacza obszar lądu, z którego wszystkie spływy powierzchniowe odprowadzane są przez system strumieni, rzek i, gdzie stosowne, jezior, do morza poprzez pojedyncze ujście cieków, estuarium lub deltę.
14. "Zlewnia" oznacza obszar lądu, z którego wszystkie spływy powierzchniowe odprowadzane są przez system strumieni, rzek i, gdzie stosowne, jezior, do określonego punktu w biegu cieków (zwykle do jeziora lub zbiegu rzek).
15. "Obszar dorzecza" oznacza obszar lądu i morza składający się z jednego lub wielu sąsiadujących ze sobą dorzeczy wraz ze związanymi z nimi wodami podziemnymi i wodami przybrzeżnymi, określony na mocy art. 3 ust. 1 jako jednostka główna dla gospodarowania wodami w dorzeczu.
16. "Właściwe władze" oznaczają władzę lub władze określone na mocy art. 3 ust. 2 lub 3.
17. "Stan wód powierzchniowych" jest ogólnym wyrażeniem stanu części wód powierzchniowych, określonym przez gorszy ze stanów ekologiczny lub chemiczny.
18. "Dobry stan wód powierzchniowych" oznacza stan osiągnięty przez część wód powierzchniowych, jeżeli zarówno ich stan ekologiczny, jak i chemiczny jest określony jako co najmniej "dobry".

19. "Stan wód podziemnych" jest ogólnym wyrażeniem stanu części wód podziemnych, określonym przez gorszy ze stanów ilościowy lub chemiczny.
20. "Dobry stan wód podziemnych" oznacza stan osiągnięty przez część wód podziemnych, jeżeli zarówno jej stan ilościowy, jak i chemiczny jest określony jako co najmniej "dobry".
21. "Stan ekologiczny" jest określeniem jakości struktury i funkcjonowania ekosystemu wodnego związanego z wodami powierzchniowymi, ustalonym zgodnie z załącznikiem V.
22. "Dobry stan ekologiczny" oznacza stan części wód powierzchniowych, sklasyfikowany zgodnie z załącznikiem V.
23. "Dobry potencjał ekologiczny" oznacza stan silnie zmienionej lub sztucznej części wód, sklasyfikowanej zgodnie z odpowiednimi przepisami załącznika V.
24. "Dobry stan chemiczny wód powierzchniowych" oznacza stan chemiczny wymagany do spełnienia celów środowiskowych dla wód powierzchniowych ustalonych w art. 4 ust. 1 lit. a), to jest stan chemiczny osiągnięty przez część wód powierzchniowych, w którym stężenia zanieczyszczeń nie przekraczają środowiskowych norm jakości ustalonych w załączniku IX i na mocy art. 16 ust. 7 oraz innym stosownym prawodawstwie wspólnotowym ustanawiającym środowiskowe normy jakości na poziomie wspólnotowym.
25. "Dobry stan chemiczny wód podziemnych" oznacza stan chemiczny części wód podziemnych, który spełnia wszystkie warunki wymienione w tabeli 2.3.2 załącznika V.
26. "Stan ilościowy" jest wyrażeniem stopnia, do jakiego część wód podziemnych jest narażona na bezpośrednie i pośrednie pobory wody.
27. "Dostępne zasoby wód podziemnych" oznaczają długoterminową średnią roczną wielkość całkowitego zasilania określonej części wód podziemnych pomniejszonego o długoterminową roczną wielkość przepływu wymaganego do osiągnięcia wyszczególnionych na mocy art. 4 celów jakości ekologicznej związanych z określoną częścią wód podziemnych, tak aby uniknąć jakiegokolwiek znacznego obniżenia stanu ekologicznego takich wód oraz aby uniknąć wszelkich szkód w związanych z nimi ekosystemach lądowych.
28. "Dobry stan ilościowy" oznacza stan określony w tabeli 2.1.2 załącznika V.
29. "Substancje niebezpieczne" oznaczają substancje lub grupy substancji, które są toksyczne, trwałe i podatne na bioakumulację, oraz inne substancje lub grupy substancji, których poziom osiąga stan niepokojący.
30. "Substancje priorytetowe" oznaczają substancje określone zgodnie z art. 16 ust. 2 i wymienione w załączniku X. Wśród tych substancji są "priorytetowe substancje niebezpieczne", które oznaczają substancje określone zgodnie z art. 16 ust. 3 i 6, dla których winny być podjęte działania zgodnie z art. 16 ust. 1 i 8.
31. "Substancja zanieczyszczająca" oznacza każdą substancję mogącą spowodować zanieczyszczenie, szczególnie te wymienione w załączniku VIII.
32. "Bezpośredni zrzut do wód podziemnych" oznacza zrzut zanieczyszczeń do wód podziemnych bez przesączenia przez glebę lub podglebie.
33. "Zanieczyszczenie" oznacza bezpośrednio lub pośrednio wprowadzenie, na skutek działalności człowieka, substancji lub ciepła do powietrza, wody lub ziemi, które mogą być szkodliwe dla zdrowia ludzkiego lub jakości ekosystemów wodnych lub ekosystemów lądowych bezpośrednio zależnych od ekosystemów wodnych, czego rezultatem są szkody materialne, lub które ogranicza lub zakłóca udogodnienia lub prawnie uzasadnione użytkowanie środowiska.
34. "Cele środowiskowe" oznaczają cele wymienione w art. 4.
35. "Środowiskowe normy jakości" oznaczają stężenie określonego zanieczyszczenia lub grupy zanieczyszczeń w wodzie, osadach lub w faunie i florze, które nie powinno być przekroczone z uwagi na ochronę zdrowia ludzkiego i środowiska.
36. "Podejście łączone" oznacza kontrolę zrzutów i emisji do wód powierzchniowych zgodnie z podejściem określonym w art. 10.
37. "Woda przeznaczona do spożycia przez ludzi" posiada takie samo znaczenie, jak w dyrektywie 80/778/EWG, zmienionej dyrektywą 98/83/WE.
38. "Usługi wodne" oznaczają wszystkie usługi, które gospodarstwom domowym, instytucjom publicznym lub każdej działalności gospodarczej umożliwiają:
 - a) pobór, piętrenie, magazynowanie, uzdatnianie i dystrybucję wód powierzchniowych lub podziemnych,
 - b) odbieranie i oczyszczanie ścieków, które następnie odprowadzane są do wód

powierzchniowych.

39. "Korzystanie z wód" oznacza usługi wodne wraz z jakąkolwiek inną działalnością określoną na mocy art. 5 i załącznika II, mające znaczny wpływ na stan wód.
Pojęcie to stosuje się do celów art. 1 oraz analiz ekonomicznych przeprowadzanych zgodnie z art. 5 oraz załącznikiem III lit. b).
40. "Dopuszczalne wartości emisji" oznaczają masę, wyrażoną w postaci pewnych szczególnych parametrów, stężenie i/lub poziom emisji, które nie będą przekroczone podczas jednego lub więcej przedziałów czasu. Dopuszczalna wartość emisji może być również ustanowiona dla pewnych grup, rodzin lub kategorii substancji, w szczególności dla określonych na mocy art. 16.
Dopuszczalne wartości emisji dla substancji są zwykle stosowane w punkcie, w którym emisja opuszcza urządzenie, bez uwzględniania rozcieńczenia. W odniesieniu do pośredniego odprowadzania do wód, przy określaniu dopuszczalnych wartości emisji z instalacji może być uwzględniany efekt oczyszczania ścieków w oczyszczalni przy założeniu, że zagwarantowany jest odpowiedni poziom ochrony środowiska jako całości i że nie prowadzi to do wyższych poziomów zanieczyszczenia środowiska.
41. "Kontrolę emisji" oznaczają kontrole wymagające określonego ograniczenia emisji, na przykład dopuszczalnej wartości emisji, lub w przeciwnym razie określenia limitów lub warunków dotyczących skutków, charakteru lub innych charakterystyk emisji lub warunków działalności, które wpływają na emisję. Używanie terminu "kontrolę emisji" w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do przepisów każdej innej dyrektywy pod żadnym względem nie oznacza innej interpretacji przepisów tam zawartych.

Artykuł 3

Koordinacja uzgodnień administracyjnych w obszarach dorzeczy

1. Państwa Członkowskie określają pojedyncze dorzecza leżące na obszarze ich terytorium kraju oraz, do celów niniejszej dyrektywy, przydzielają je do określonych obszarów dorzeczy. Małe dorzecza mogą być łączone z większymi dorzeczami lub z sąsiednimi małymi dorzeczami w celu utworzenia pojedynczych obszarów dorzeczy, gdzie jest to stosowne. W przypadkach, gdy wody podziemne nie pokrywają się w pełni z określonym dorzeczem, zostaną one zidentyfikowane i przydzielone do najbliższego lub najwłaściwszego obszaru lub obszarów dorzeczy. Wody przybrzeżne zostaną zidentyfikowane i przydzielone do najbliższego lub najwłaściwszego obszaru lub obszarów dorzeczy.

2. Państwa Członkowskie zapewniają odpowiednie uzgodnienia administracyjne, w tym określenie właściwej władzy, w celu stosowania zasad niniejszej dyrektywy w każdym obszarze dorzecza leżącym na ich terytorium.

3. Państwa Członkowskie zapewniają, że dorzecze obejmujące terytorium więcej niż jednego Państwa Członkowskiego przydzielone jest do międzynarodowego obszaru dorzecza. Na prośbę zaangażowanych Państw Członkowskich, Komisja działa dla ułatwienia przydzielenia do takich międzynarodowych obszarów dorzecza.

Każde Państwo Członkowskie zapewnia odpowiednie uzgodnienia administracyjne, w tym określenie właściwej władzy, w celu zastosowania zasad niniejszej dyrektywy na tej części międzynarodowego obszaru dorzecza, która znajduje się na jego terytorium.

4. Państwa Członkowskie zapewniają, że wymagania niniejszej dyrektywy ukierunkowane na osiągnięcie celów środowiskowych, ustalonych na mocy art. 4, w szczególności wszystkie programy działań, są koordynowane w całym obszarze dorzecza. W przypadku międzynarodowego obszaru dorzecza, zainteresowane Państwa Członkowskie wspólnie zapewniają taką koordynację i mogą, w tym celu, wykorzystać istniejące struktury wynikające z umów międzynarodowych. Na prośbę zainteresowanych Państw Członkowskich, Komisja działa dla ułatwienia ustalenia tych programów działań.

5. W przypadku gdy obszar dorzecza wykracza poza terytorium Wspólnoty, Państwo Członkowskie lub zainteresowane Państwa Członkowskie podejmują starania dla ustalenia właściwej koordynacji z odpowiednimi państwami trzecimi, dla osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy w obszarze dorzecza. Państwa Członkowskie zapewniają stosowanie zasad niniejszej dyrektywy na swoim terytorium.

6. Państwa Członkowskie mogą wyznaczyć istniejący krajowy lub międzynarodowy organ jako właściwą władzę do celów niniejszej dyrektywy.

7. Państwa Członkowskie wyznaczają właściwą władzę w terminie określonym w art. 24.

8. Państwa Członkowskie dostarczają Komisji wykaz swoich właściwych władz oraz właściwych władz w zakresie wszystkich organów międzynarodowych, w których uczestniczą, najpóźniej w ciągu sześciu miesięcy po dniu wymienionym w art. 24. Zostaną dostarczone informacje określone w załączniku I w odniesieniu do każdej właściwej władzy.

9. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich zmianach, jakie zaszły w stosunku do informacji dostarczonej zgodnie z ust. 8, w ciągu trzech miesięcy od daty każdej zmiany.

Artykuł 4

Cele środowiskowe

1. Czyniąc operacyjnymi programy działań określone w planach gospodarowania wodami w dorzeczu:

- a) dla wód powierzchniowych
 - i) Państwa Członkowskie wdrażają konieczne środki, aby zapobiec pogorszeniu się stanu wszystkich części wód powierzchniowych, z zastrzeżeniem stosowania ust. 6 i 7 i bez naruszenia ust. 8;
 - ii) Państwa Członkowskie chronią, poprawiają i przywracają wszystkie części wód powierzchniowych, z zastrzeżeniem stosowania iii) dla sztucznych i silnie zmienionych części wód, mając na celu osiągnięcie dobrego stanu wód powierzchniowych najpóźniej w ciągu 15 lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy, zgodnie z przepisami ustanowionymi w załączniku V, z zastrzeżeniem stosowania przedłużeń czasowych ustalonych zgodnie z ust. 4 i stosowania ust. 5, 6 i 7 oraz bez uszczerbku dla ust. 8;
 - iii) Państwa Członkowskie chronią i poprawiają wszystkie sztuczne i silnie zmienione części wód w celu osiągnięcia dobrego potencjału ekologicznego i dobrego stanu chemicznego wód powierzchniowych najpóźniej w ciągu 15 lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy, zgodnie z przepisami ustanowionymi w załączniku V, z zastrzeżeniem stosowania przedłużeń czasowych ustalonych zgodnie z ust. 4 i stosowania ust. 5, 6 i 7 oraz bez uszczerbku dla ust. 8;
 - iv) Państwa Członkowskie wdrażają konieczne środki zgodnie z art. 16 ust. 1 i 8 w celu stopniowego redukowania zanieczyszczenia substancjami priorytetowymi i zaprzestania lub stopniowego eliminowania emisji, zrzutów i strat niebezpiecznych substancji priorytetowych bez uszczerbku dla stosownych umów międzynarodowych określonych w art. 1 dla zainteresowanych stron;
- b) dla wód podziemnych
 - i) Państwa Członkowskie wdrażają działania konieczne, aby zapobiec lub ograniczyć dopływ zanieczyszczeń do wód podziemnych i zapobiec pogarszaniu się stanu wszystkich części wód podziemnych, z zastrzeżeniem stosowania ust. 6 i 7 i bez uszczerbku dla ust. 8 niniejszego artykułu oraz z zastrzeżeniem stosowania art. 11 ust. 3 lit. j);
 - ii) Państwa Członkowskie chronią, poprawiają i przywracają wszystkie części wód podziemnych, zapewniają równowagę między poborami a zasilaniem wód podziemnych, w celu osiągnięcia dobrego stanu wód podziemnych najpóźniej w ciągu 15 lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy, zgodnie z przepisami ustanowionymi w załączniku V, z zastrzeżeniem stosowania przedłużeń czasowych ustalonych zgodnie z ust. 4 i stosowania ust. 5, 6 i 7 bez uszczerbku dla ust. 8 niniejszego artykułu oraz z zastrzeżeniem stosowania art. 11 ust. 3 lit. j);
 - iii) Państwa Członkowskie wdrażają środki konieczne, aby odwrócić każdą znaczącą i ciągłą tendencję wzrostu stężenia każdego zanieczyszczenia wynikającego z wpływu działalności człowieka w celu stopniowej redukcji zanieczyszczenia wód podziemnych.
Środki dla osiągnięcia odwrócenia tendencji są wdrażane zgodnie z ust. 2, 4 i 5 art. 17, uwzględniając stosowne normy wymienione w odpowiednim prawodawstwie wspólnotowym, z zastrzeżeniem stosowania ust. 6 i 7 i bez uszczerbku dla ust. 8;
- c) dla obszarów chronionych
Państwa Członkowskie osiągają zgodność ze wszystkimi normami i celami najpóźniej w ciągu 15 lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy, chyba że ustalono inaczej w prawodawstwie wspólnotowym, w ramach którego zostały ustalone poszczególne obszary chronione.

2. Tam gdzie więcej niż jeden z celów na mocy ust. 1 odnosi się do danej części wód, stosuje się ten najbardziej restrykcyjny.

3. Państwa Członkowskie mogą wyznaczyć część wód powierzchniowych jako sztucznie lub silnie zmienioną, gdy:

- a) zmiany charakterystyk hydromorfologicznych tej części wód, które byłyby konieczne dla osiągnięcia dobrego stanu ekologicznego, mogłyby wyrzucić znaczący niekorzystny wpływ na:
 - i) środowisko w szerszym znaczeniu;
 - ii) żeglugę, włączając urządzenia portowe, lub rekreację;
 - iii) działalność, do której celów woda jest magazynowana, takie jak zaopatrzenie w wodę do spożycia, wytwarzanie prądu lub nawadnianie;
 - iv) regulację wód, zapobieganie powodzi, odwadnianie ziemi; lub
 - v) inną jednakowo ważną działalność człowieka związaną ze zrównoważonym rozwojem;
- b) korzystne cele, do których się dąży za pomocą charakterystyki sztucznej lub silnie zmienionej części wód, nie mogą ze względu na możliwości techniczne lub nieproporcjonalne koszty, być racjonalnie osiągnięte za pomocą innych środków, które stanowią opcję znacznie korzystniejszą środowiskowo. Takie przeznaczenie i związane z tym przyczyny są szczegółowo określane w planach gospodarowania wodami w dorzeczu wymaganych na mocy art. 13 i przeglądanych co sześć lat.

4. Terminy ustalone na mocy ust. 1 mogą być przedłużone dla stopniowego osiągnięcia celów dla części wód, pod warunkiem że nie zachodzi dalsze pogarszanie się stanu zmienionej części wód, gdy wszystkie z następujących warunków są spełnione:

- a) Państwa Członkowskie ustalają, że wszystkie niezbędne poprawy stanu części wód nie mogą być w sposób racjonalny osiągnięte w okresie czasu wymienionym w tym ustępie ze względu na przynajmniej jedną z następujących przyczyn:
 - i) ze względu na możliwości techniczne skala wymaganych popraw może być osiągnięta tylko w etapach przekraczających określony czas;
 - ii) zakończenie poprawy w tej skali czasowej byłoby nieproporcjonalnie kosztowne;
 - iii) naturalne warunki nie pozwalają na zgodne z czasem poprawienie się stanu części wód.
- b) Przedłużenie terminu oraz jego przyczyny są szczegółowo określone i wyjaśnione w planie gospodarowania wodami w dorzeczu wymaganym na mocy art. 13.
- c) Przedłużenie powinno być ograniczone do maksimum dwóch dalszych uaktualnień planu gospodarowania wodami w dorzeczu, z wyjątkiem przypadków gdy warunki naturalne uniemożliwiają osiągnięcie celów w tym okresie.
- d) Podsumowanie środków wymaganych na mocy art. 11, które są przewidywane jako konieczne do spowodowania, żeby część wód przywracana była stopniowo do wymaganego stanu w przedłużonym terminie, przyczyny dla każdego znacznego opóźnienia w czynieniu tych działań operacyjnymi, oraz oczekiwany harmonogram ich wdrożenia jest wymieniony w planie gospodarowania wodami w dorzeczu. Przegląd wdrożenia tych środków i podsumowanie każdego dodatkowego jest włączane w uaktualnienia planu gospodarowania wodami w dorzeczu.

5. Państwa Członkowskie mogą zmierzać do osiągnięcia mniej restrykcyjnych celów środowiskowych niż te wymagane na mocy ust. 1, dla określonych części wód, w przypadku gdy jest on tak zmieniony przez działalność człowieka, jak ustalono zgodnie z art. 5 ust. 1, lub jego warunki naturalne są takie, że osiągnięcie tych celów byłoby niemożliwe lub nieproporcjonalnie kosztowne, a wszystkie z następujących warunków są spełnione:

- a) potrzeby ekologiczne lub społeczno-ekonomiczne zaspakajane przez taką działalność człowieka nie mogą być osiągnięte za pomocą innych środków, które są znacznie korzystniejszą opcją środowiskową, niepowodującą nieproporcjonalnych kosztów;
- b) Państwa Członkowskie zapewniają, że:
 - dla wód powierzchniowych jest osiągnięty najlepszy możliwy stan ekologiczny i chemiczny przy wpływach, których nie można było racjonalnie uniknąć na skutek charakteru działalności człowieka czy zanieczyszczenia,
 - dla wód podziemnych, zachodzą możliwie najmniejsze zmiany dobrego stanu wód podziemnych, przy wpływach, których nie można było racjonalnie uniknąć na skutek charakteru działalności człowieka czy zanieczyszczenia;
- c) nie zachodzi dalsze pogorszenie stanu części wód;
- d) ustalenie mniej rygorystycznych celów środowiskowych i powody ich ustalenia są szczegółowo wymienione w planie gospodarowania wodami w dorzeczu wymaganym na mocy art. 13, a cele te

poddawane są kontroli co sześć lat.

6. Czasowe pogorszenie się stanu części wód nie jest naruszeniem wymogów niniejszej dyrektywy, jeśli jest ono wynikiem okoliczności charakteru naturalnego czy sił wyższych, które są wyjątkowe lub nie mogły być w sposób racjonalny przewidziane, w szczególności ekstremalnych powodzi i przedłużających się susz, czy wynikiem okoliczności na skutek awarii, które nie mogły być w sposób racjonalny przewidziane, jeśli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) podjęte zostały wszystkie praktyczne kroki, aby zapobiec dalszemu pogarszaniu się stanu oraz, aby nie przeszkadzać osiągnięciu celów niniejszej dyrektywy w innych częściach wód, których takie okoliczności nie dotyczą;
- b) warunki, w których takie okoliczności wyjątkowe lub niedające się racjonalnie przewidzieć mogą być ogłoszone, włączając przyjęcie właściwych wskaźników, zawarte są w planie gospodarowania wodami w dorzeczu;
- c) działania, jakie powinny być podjęte w takich wyjątkowych okolicznościach, są włączone w program działań i nie zagrażają odzyskaniu jakości przez część wód po ustaniu tych okoliczności;
- d) skutki okoliczności wyjątkowych lub takich, które nie mogły być przewidziane, podlegają corocznej ocenie i, z zastrzeżeniem dla przyczyn wymienionych w ust. 4 lit. a), podejmowane są tak szybko jak to możliwe wszystkie praktyczne działania w celu przywrócenia części wód do jej stanu przed zaistnieniem skutków tych okoliczności; oraz
- e) podsumowanie skutków tych okoliczności oraz działań podjętych lub które będą podjęte zgodnie z lit. a) oraz d), zawarte jest w następnym uaktualnieniu planu gospodarowania wodami w dorzeczu.

7. Państwa Członkowskie nie naruszają niniejszej dyrektywy, gdy:

- nieosiągnięcie dobrego stanu wód podziemnych, dobrego stanu ekologicznego lub, gdzie stosowne, dobrego potencjału ekologicznego lub zapobieganie pogarszaniu się stanu części wód powierzchniowych czy podziemnych jest wynikiem nowych zmian w charakterystyce fizycznej części wód powierzchniowych lub zmian poziomu części wód podziemnych, lub
- niezapobieganie pogorszeniu się ze stanu bardzo dobrego do dobrego danej części wód powierzchniowych jest wynikiem nowych zrównoważonych form działalności gospodarczej człowieka

i spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) zostały podjęte wszystkie praktyczne kroki, aby ograniczyć niekorzystny wpływ na stan części wód;
- b) przyczyny tych modyfikacji lub zmian są szczegółowo określone i wyjaśnione w planie gospodarowania wodami w dorzeczu wymaganym na mocy art. 13, a cele podlegają ocenie co sześć lat;
- c) przyczyny tych modyfikacji lub zmian stanowią nadrzędny interes społeczny i/lub korzyści dla środowiska i dla społeczeństwa płynące z osiągnięcia celów wymienionych w ust. 1, są przeważone przez wpływ korzyści wynikających z nowych modyfikacji czy zmian na ludzkie zdrowie, utrzymanie ludzkiego bezpieczeństwa lub zrównoważony rozwój; oraz
- d) korzystne cele, którym służą te modyfikacje lub zmiany części wód, nie mogą, z przyczyn możliwości technicznych czy nieproporcjonalnych kosztów być osiągnięte innymi środkami, stanowiącymi znacznie korzystniejszą opcję środowiskową.

8. Przy stosowaniu ust. 3, 4, 5, 6 i 7, Państwo Członkowskie zapewnia, że stosowanie to nie wyklucza lub nie przeszkadza w osiągnięciu celów niniejszej dyrektywy w innych częściach wód w tym samym obszarze dorzecza i jest zgodne z wdrażaniem innego prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego ochrony środowiska.

9. Należy podjąć kroki celem zapewnienia, że stosowanie nowych przepisów, włączając stosowanie ust. 3, 4, 5, 6 i 7 gwarantuje przynajmniej taki sam poziom bezpieczeństwa, jak istniejące prawodawstwo wspólnotowe.

Artykuł 5

Charakterystyki obszaru dorzecza, przegląd wpływu działalności człowieka na środowisko i analiza ekonomiczna korzystania z wód

1. Każde Państwo Członkowskie zapewnia, że dla każdego obszaru dorzecza lub części międzynarodowego obszaru dorzecza leżącego na jego terytorium:

- analiza jego charakterystyk,
- przegląd wpływu działalności człowieka na stan wód powierzchniowych i podziemnych, oraz
- analiza ekonomiczna korzystania z wód

są podjęte, zgodnie ze specyfikacjami technicznymi wymienionymi w załącznikach II oraz III, oraz że są wykonane najpóźniej w ciągu 4 lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

2. Analizy i przeglądy wymienione na mocy ust. 1 są poddane przeglądowi i, gdzie konieczne, uaktualnione najpóźniej w ciągu 13 lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy, a następnie co sześć lat.

Artykuł 6

Rejestr obszarów chronionych

1. Państwa Członkowskie zapewniają utworzenie rejestru lub rejestrów wszystkich obszarów leżących w obszarze dorzecza, które zostały określone jako wymagające szczególnej ochrony w ramach określonego prawodawstwa wspólnotowego w celu ochrony znajdujących się tam wód powierzchniowych i podziemnych oraz dla zachowania siedlisk i gatunków bezpośrednio uzależnionych od wody. Zapewniają one ukończenie takiego rejestru najpóźniej w ciągu czterech lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

2. Rejestr lub rejestry zawierają wszystkie części wód określone na mocy art. 7 ust. 1 i wszystkie obszary chronione objęte załącznikiem IV.

3. Rejestr lub rejestry dla każdego obszaru dorzecza są na bieżąco poddawane kontroli i uaktualniane.

Artykuł 7

Wody wykorzystywane do poboru wody do spożycia

1. Państwa Członkowskie wyznaczają w każdym obszarze dorzecza:

- wszystkie części wód wykorzystywane do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, dostarczające średnio więcej niż 10 m³ na dobę lub służące więcej niż 50 osobom, oraz
- części wód, które przewidywane są do takich celów w przyszłości.

Państwa Członkowskie monitorują, zgodnie z załącznikiem V, te części wód, które zgodnie z załącznikiem V dostarczają średnio powyżej 100 m³ wody do spożycia na dobę.

2. Dla każdej części wód wyznaczonej na mocy ust. 1, poza osiągnięciem celów art. 4 zgodnie z wymogami niniejszej dyrektywy dla części wód powierzchniowych, w tym norm jakości ustalonych na poziomie wspólnotowym na mocy art. 16, Państwa Członkowskie zapewniają, że w ramach stosowanego systemu uzdatniania wody oraz zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym uzdatnione wody będą spełniały wymogi dyrektywy 80/778/EWG zmienionej dyrektywą 98/83/WE.

3. Państwa Członkowskie zapewniają konieczną ochronę części wód wyznaczonych w celu uniknięcia pogorszenia ich jakości, dla zredukowania poziomu uzdatniania wymaganego przy produkcji wody do spożycia. Państwa Członkowskie mogą ustalić strefy ochronne dla tych części wód.

Artykuł 8

Monitorowanie stanu wód powierzchniowych, podziemnych oraz obszarów chronionych

1. Państwa Członkowskie zapewniają utworzenie programów monitorowania stanu wód w celu ustalenia spójnego i całościowego przeglądu stanu wód w każdym obszarze dorzecza:

- dla wód powierzchniowych, programy takie obejmują:
 - i) objętość i poziom lub natężenie przepływu w zakresie stosownym dla stanu ekologicznego i chemicznego oraz potencjału ekologicznego; oraz
 - ii) stan ekologiczny i stan chemiczny oraz potencjał ekologiczny;
- dla wód podziemnych programy takie obejmują monitorowanie stanu chemicznego i ilościowego,
- dla obszarów chronionych powyższe programy są uzupełnione o specyfikacje zawarte w prawodawstwie wspólnotowym, na mocy którego wyznaczone zostały poszczególne obszary

chronione.

2. Programy te zostają uruchomione najpóźniej w ciągu sześciu lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy, chyba że ustalono inaczej w odpowiednim prawodawstwie. Monitorowanie to jest zgodne z wymogami załącznika V.

3. Określa się specyfikacje techniczne i znormalizowane metody analizy i monitorowania stanu wód. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 21 ust. 3.

Artykuł 9

Zwrot kosztów za usługi wodne

1. Państwa Członkowskie uwzględniają zasadę zwrotu kosztów usług wodnych, włączając koszty ekologiczne i materiałowe, uwzględniając analizę ekonomiczną wykonaną zgodnie z załącznikiem III oraz w szczególności zgodnie z zasadą "zanieczyszczający płaci".

Do końca 2010 r. Państwa Członkowskie zapewnią, że:

- polityki opłat za wodę przewidują odpowiednie działania zachęcające użytkowników do wykorzystywania zasobów wodnych efektywnie oraz przyczyniają się do osiągnięcia celów środowiskowych niniejszej dyrektywy,
- odpowiedni jest wkład różnych użytkowników wody, podzielonych przynajmniej na przemysł, gospodarstwa domowe i rolnictwo, do zwrotu kosztów usług wodnych, opartych na analizie ekonomicznej wykonanej zgodnie z załącznikiem III i przy uwzględnieniu zasady "zanieczyszczający płaci".

Państwa Członkowskie mogą w tym przypadku uwzględniać skutki społeczne, ekologiczne i ekonomiczne zwrotu kosztów, jak również warunki geograficzne i klimatyczne określonego regionu lub regionów.

2. Państwa Członkowskie składają w planach gospodarowania wodami w dorzeczach sprawozdanie o planowanych krokach podjętych dla wdrożenia ust. 1, które przyczyniać się będą do osiągnięcia celów środowiskowych niniejszej dyrektywy i o wkładzie uczynionym przez różnych użytkowników do zwrotu kosztów usług wodnych.

3. Przepisy niniejszego artykułu nie mogą uniemożliwiać finansowania poszczególnych środków ochronnych i zaradczych podejmowanych dla osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy.

4. Państwa Członkowskie nie naruszają niniejszej dyrektywy, jeśli zdecydują się, zgodnie z ustalonymi praktykami, nie stosować przepisów ust. 1 zdanie drugie, i do tego celu stosownych przepisów ust. 2, dla danego korzystania z wody, gdzie to nie naraża zamiarów i osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy. Państwa Członkowskie składają sprawozdanie z przyczyn niestosowania w pełni ust. 1 zdanie drugie w planach gospodarowania wodami w dorzeczach.

Artykuł 10

Łączone podejście dla źródeł punktowych i rozproszonych

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że wszystkie zrzuty do wód powierzchniowych, określone w ust. 2, są kontrolowane zgodnie z podejściem łączonym wymienionym w niniejszym artykule.

2. Państwa Członkowskie zapewniają ustalenie i/lub wykonanie:

- a) kontroli emisji opartych na najlepszych dostępnych technikach; lub
- b) odpowiednich dopuszczalnych wartości emisji; lub
- c) w przypadku wpływów rozproszonych kontrole obejmujące, gdzie stosowne, najlepsze praktyki środowiskowe

wymienione w:

- dyrektywie Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli⁽¹⁹⁾,
- dyrektywie Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych⁽²⁰⁾,
- dyrektywie Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącej ochrony wód przed

- zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego⁽²¹⁾,
- dyrektywach przyjętych na podstawie art. 16 niniejszej dyrektywy,
 - dyrektywach wymienionych w załączniku IX,
 - innym odpowiednim prawodawstwie wspólnotowym
- najpóźniej w ciągu 12 lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy, chyba że ustalono inaczej w odpowiednim prawodawstwie.

3. W przypadku gdy cel lub norma jakości, określone na mocy niniejszej dyrektywy, na mocy dyrektyw wymienionych w załączniku IX lub w zastosowaniu innego prawodawstwa wspólnotowego, wymaga bardziej restrykcyjnych warunków od wynikających z wykonania ust. 2, są ustalone odpowiednio bardziej restrykcyjne kontrole emisji.

Artykuł 11

Program środków działania

1. Każde Państwo Członkowskie zapewnia ustalenie programu środków, dla wszystkich obszarów dorzeczy lub częściach międzynarodowych obszarów dorzeczy leżących na jego terytorium, uwzględniając wyniki analiz wymaganych na mocy art. 5, dla osiągnięcia celów ustalonych na mocy art. 4. Takie programy mogą odnosić się do środków wynikających z prawodawstwa przyjętego na poziomie krajowym i obejmujących całe terytorium Państwa Członkowskiego. Gdzie stosowne, Państwo Członkowskie może podejmować odpowiednie środki dla wszystkich obszarów dorzeczy i/lub części międzynarodowych obszarów dorzeczy leżących na jego terytorium.

2. Każdy program środków zawiera "podstawowe" środki określone w ust. 3, oraz, gdzie stosowne, środki "dodatkowe".

3. "Środki podstawowe" są minimalnymi wymogami do spełnienia i składają się z:

- a) środków wymaganych dla wdrożenia prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego ochrony wód, w tym działań wymaganych w ramach prawodawstwa określonego w art. 10 i części A załącznika VI;
- b) środków uznanych za odpowiednie do celów art. 9;
- c) środków dla wspierania skutecznego i zrównoważonego wykorzystania wody w celu uniknięcia narażenia celów określonych w art. 4;
- d) środków dla spełnienia wymogów art. 7, włączając środki dla zabezpieczenia jakości wody w celu zredukowania poziomu uzdatniania wymaganego dla produkcji wody do spożycia;
- e) kontroli poboru powierzchniowych i podziemnych wód słodkich i piętrzenia słodkich wód powierzchniowych, w tym prowadzenia rejestru lub rejestrów poboru wody i obowiązku uprzedniego uzyskania zezwolenia na pobór lub piętrzenie wód. Kontrole te są systematycznie poddawane przeglądowi i w miarę potrzeby uaktualniane. Państwa Członkowskie mogą zwolnić z tych kontroli dla poboru lub piętrzenia, które nie mają znaczącego wpływu na stan wód;
- f) kontroli, obejmujących wymóg uzyskania uprzedniego zezwolenia na sztuczne zasilanie lub uzupełnienie części wód podziemnych. Woda może być pobrana z każdego wód powierzchniowych lub podziemnych, pod warunkiem że wykorzystanie tego źródła nie naraża osiągnięcia celów środowiskowych, ustalonych dla tego źródła lub zasilanej lub uzupełnianej części wód podziemnych. Kontrole te są okresowo przeglądane i w miarę potrzeby uaktualniane;
- g) wymogu uzyskania uprzedniej regulacji, takiej jak zakaz wprowadzania zanieczyszczeń do wody dla zrzutów ze źródeł punktowych mogących spowodować zanieczyszczenie lub uprzedniego zezwolenia lub rejestracji opartej na ogólnie wiążących zasadach, ustanawiającego kontrole emisji dla danych zanieczyszczeń, uwzględniając kontrole zgodnie z art. 10 i 16. Kontrole te są okresowo przeglądane i w miarę potrzeby uaktualniane;
- h) środków zapobiegających lub kontrolujących wprowadzenie zanieczyszczeń, dla rozproszonych źródeł mogących spowodować zanieczyszczenie. Kontrole mogą przyjmować formę wymogu uzyskania uprzedniej regulacji, takiej jak zakaz wprowadzania zanieczyszczeń do wody, uprzedniego zezwolenia lub rejestracji opartej na ogólnie wiążących zasadach, gdzie taki wymóg nie jest inaczej przewidziany przez prawodawstwo wspólnotowe. Kontrole te są okresowo przeglądane i w miarę potrzeby uaktualniane;
- i) środków dla każdego innych szkodliwych wpływów na stan wód określonych na mocy art. 5 i załącznika II, w szczególności dla zapewnienia, że warunki hydromorfologiczne części wód są zgodne z osiągnięciem wymaganego stanu ekologicznego czy dobrego potencjału ekologicznego

dla części wód określonych jako sztuczne lub silnie zmienione. Kontrole w tym celu mogą przyjąć formę wymogu uzyskania uprzedniego zezwolenia lub rejestracji opartej na ogólnie wiążących zasadach gdzie taki wymóg nie jest w inny sposób przewidziany przez prawodawstwo wspólnotowe. Kontrole takie są okresowo przeglądane i w miarę potrzeby uaktualniane;

j) zakazu bezpośrednich zrzutów zanieczyszczeń do wód podziemnych zgodnie z następującymi przepisami:

Państwa Członkowskie mogą zezwalać na ponowne wprowadzenie wód zużytych do celów geotermalnych do tej samej części wód podziemnych.

Mogą także, określając warunki, zezwolić na:

- wprowadzanie wód zawierających substancje pochodzące z poszukiwania i wydobycia węglowodorów lub z górnictwa, oraz wprowadzanie wód do celów technicznych do formacji geologicznych, z których wydobywane są węglowodory lub inne substancje lub do formacji geologicznych, które z naturalnych przyczyn są trwale nieprzydatne do innych celów. Wprowadzanie takie nie zawiera substancji innych niż pochodzące z powyższych środków,
- powtórne wprowadzanie wypompowanych wód podziemnych z kopalń i kamieniołomów lub związanych z konstrukcją lub utrzymaniem prac inżynierii lądowej i wodnej,
- wprowadzanie gazu ziemnego lub gazu płynnego (LPG) w celu ich składowania do formacji geologicznych, które z naturalnych przyczyn są trwale nieprzydatne do innych celów,
- wprowadzanie gazu ziemnego lub gazu płynnego (LPG) do innych formacji geologicznych w celu ich składowania, jeżeli jest podyktowane nadrzędną potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa dostaw gazu, oraz kiedy wprowadzanie odbywa się w sposób niezagrażający obecnie i w przyszłości pogorszeniu jakości wód podziemnych,
- budowę i prace budowlane inżynierii lądowej i wodnej lub podobne działalności na lub pod powierzchnią ziemi, które mają kontakt z wodami podziemnymi. W tych przypadkach Państwa Członkowskie mogą ustalać, że działalność taka jest traktowana jako zatwierdzona, pod warunkiem że przeprowadzona jest zgodnie z ogólnie wiążącymi zasadami określonymi przez Państwo Członkowskie w odniesieniu do takich działań,
- zrzuty niewielkich ilości substancji do celów naukowych w celu badania charakterystyki, ochrony i odnawiania części wód w ilości ograniczonej do niezbędnej dla danych celów, pod warunkiem że zrzuty nie przeszkadzają osiągnięciu celów środowiskowych, ustalonych dla danej części wód podziemnych;

k) zgodnie z działaniem podjętym na podstawie art. 16, środki dla wyeliminowania zanieczyszczenia wód powierzchniowych przez substancje określone w wykazie substancji priorytetowych, uzgodnionym na podstawie art. 16 ust. 2 oraz dla stopniowego ograniczania zanieczyszczenia przez inne substancje, które w innym przypadku mogłyby uniemożliwiać osiągnięcie przez Państwa Członkowskie celów dla części wód powierzchniowych, określonych w art. 4;

l) wszelkich innych środków dla zapobiegania znacznym stratom zanieczyszczeń z instalacji technicznych oraz dla zapobiegania i/lub zredukowania wpływu przypadkowych zanieczyszczeń, na przykład na skutek powodzi, w tym bezpośrednich systemów wykrywania i wczesnego ostrzegania o takich przypadkach, włączając wszystkie właściwe środki redukujące ryzyko dla ekosystemów wodnych w razie awarii, których nie można było przewidzieć.

4. "Dodatkowe" środki są opracowane i wdrażane w uzupełnieniu do środków podstawowych, w celu osiągnięcia celów ustalonych na podstawie art. 4. Część B załącznika VI zawiera otwarty wykaz takich środków.

Państwa Członkowskie mogą także przyjąć dalsze dodatkowe środki dla zapewnienia dodatkowej ochrony lub poprawy stanu wód objętych niniejszą dyrektywą, w tym realizację odpowiednich umów międzynarodowych określonych w art. 1.

5. Jeżeli monitorowanie lub inne dane wskazują, że cele ustalone na mocy art. 4 dla części wód prawdopodobnie nie będą osiągnięte, Państwa Członkowskie zapewniają, że:

- przyczyny możliwego niepowodzenia zostaną zbadane,
- odpowiednie pozwolenia i zezwolenia zostaną właściwie zbadane i poddane kontroli,
- programy monitorowania zostaną poddane kontroli i właściwie dostosowane; oraz
- dodatkowe środki, jakie mogą być konieczne do osiągnięcia celów, zostaną ustalone, włączając, gdzie stosowne, ustalenie bardziej restrykcyjnych środowiskowych norm jakości, zgodnie z procedurą ustanowioną w załączniku V.

Jeżeli przyczyny są spowodowane okolicznościami pochodzenia naturalnego lub sił wyższych, które

są wyjątkowymi i nie mogły być racjonalnie przewidziane, w szczególności ekstremalnymi powodziami i długimi suszami, Państwa Członkowskie mogą ustalić, że dodatkowe środki nie są praktyczne, z zastrzeżeniem art. 4 ust. 6.

6. W środkach wdrażania zgodnych z ust. 3 Państwa Członkowskie podejmują wszelkie właściwe kroki, aby zapobiec wzrostowi zanieczyszczenia wód morskich. Nie naruszając obowiązującego ustawodawstwa, stosowanie środków podjętych zgodnie z ust. 3 w żadnym przypadku nie może prowadzić, bezpośrednio lub pośrednio, do wzrostu zanieczyszczenia wód powierzchniowych. Wymóg ten nie ma zastosowania tam, gdzie prowadziłoby to do wzrostu zanieczyszczeń środowiska jako całości.

7. Programy środków są ustalone najpóźniej w ciągu dziewięciu lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy, a wszystkie środki są wprowadzone w życie najpóźniej w ciągu 12 lat po tej dacie.

8. Programy środków zostaną poddane przeglądowi i w miarę potrzeby uaktualnione najpóźniej w ciągu 15 lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy i następnie co sześć lat. Każde nowe lub uaktualnione środki ustalone w ramach uaktualnionego programu są wprowadzane w życie w ciągu trzech lat od ich ustalenia.

Artykuł 12

Zagadnienia, które nie mogą być rozpatrywane na poziomie Państwa Członkowskiego

1. Kiedy Państwo Członkowskie określi zagadnienie, które wywiera wpływ na gospodarowanie jego wodami, ale które nie może być rozwiązane przez to Państwo Członkowskie, może ono przedłożyć Komisji i innym zainteresowanym Państwom Członkowskim tę sprawę i sformułować zalecenia dla jego rozwiązania.

2. Komisja ustosunkowuje się w terminie 6 miesięcy do sprawozdania lub zaleceń przedłożonych przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 13

Plany gospodarowania wodami w dorzeczu

1. Państwa Członkowskie zapewniają opracowanie planów gospodarowania wodami w dorzeczu dla każdego obszaru dorzecza leżącego całkowicie na ich terytorium.

2. W przypadku międzynarodowego obszaru dorzecza leżącego całkowicie na terenie Wspólnoty Państwa Członkowskie zapewniają koordynację w celu stworzenia jednego planu gospodarowania wodami w dorzeczu. Jeżeli taki plan nie jest opracowany, Państwa Członkowskie opracują plany gospodarowania wodami w dorzeczach obejmujące przynajmniej te części międzynarodowego obszaru dorzecza, które leżą na ich terytorium, aby osiągnąć cele niniejszej dyrektywy.

3. W przypadku międzynarodowego obszaru dorzecza wykraczającego poza granice Wspólnoty, Państwa Członkowskie podejmują starania dla opracowania jednego planu gospodarowania wodami w dorzeczu, a jeżeli nie jest to możliwe, opracowują plan obejmujący przynajmniej część międzynarodowego obszaru dorzecza, leżącą na terytorium danego Państwa Członkowskiego.

4. Plan gospodarowania wodami w dorzeczu zawiera informacje zawarte w załączniku VII.

5. Plany gospodarowania wodami w dorzeczach mogą być uzupełniane poprzez opracowywanie bardziej szczegółowych programów i planów gospodarowania dla zlewni, sektora, zagadnienia lub typu wód, celem zajęcia się poszczególnymi aspektami gospodarki wodnej. Wdrożenie tych działań nie zwalnia Państw Członkowskich z wypełniania jakichkolwiek zobowiązań określonych na mocy innych części niniejszej dyrektywy.

6. Plany gospodarowania wodami w dorzeczach są opublikowane najpóźniej w ciągu dziewięciu lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

7. Plany gospodarowania wodami w dorzeczach są poddane przeglądowi i uaktualnione najpóźniej w ciągu 15 lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy i następnie co 6 lat.

Artykuł 14

Informowanie społeczeństwa i konsultacje

1. Państwa Członkowskie zachęcają wszystkie zainteresowane strony do aktywnego udziału we wdrażaniu niniejszej dyrektywy, w szczególności w opracowywaniu, przeglądzie i uaktualnianiu planów gospodarowania wodami w dorzeczu. Państwa Członkowskie zapewniają, że dla każdego obszaru dorzecza opublikują i udostępnią do zgłaszania uwag społeczeństwu, w tym użytkownikom:

- a) harmonogram i program prac dla tworzenia planu, w tym oświadczenie o konsultacjach do przeprowadzenia, co najmniej trzy lata przed rozpoczęciem okresu, do którego plan się odnosi;
- b) tymczasowy przegląd istotnych zagadnień gospodarki wodnej określonych dorzeczu, co najmniej dwa lata przed rozpoczęciem okresu, do którego plan się odnosi;
- c) kopie projektu planu gospodarowania wodami w dorzeczu, co najmniej rok przed rozpoczęciem okresu, którego plan dotyczy.

Na wniosek udostępniane są dokumenty źródłowe i informacje wykorzystane do opracowania projektu planu gospodarowania wodami w dorzeczu.

2. Państwa Członkowskie przeznaczają co najmniej 6 miesięcy na składanie pisemnych uwag do tych dokumentów w celu zapewnienia aktywnego udziału i konsultacji.

3. Ustępy 1 i 2 są stosowane jednakowo do uaktualnionych planów gospodarowania wodami w dorzeczu.

Artykuł 15

Sprawozdawczość

1. Państwa Członkowskie przekazują kopie planów gospodarowania wodami w dorzeczu i wszystkie kolejne uaktualnienia do Komisji i innych zainteresowanych Państw Członkowskich w ciągu 3 miesięcy od daty ich opublikowania:

- a) dla obszarów dorzeczy znajdujących się całkowicie na terytorium Państwa Członkowskiego, wszystkie plany gospodarowania wodami w dorzeczu obejmujące to terytorium krajowe i opublikowane na podstawie art. 13;
- b) dla międzynarodowych obszarów dorzeczy, część planów gospodarowania wodami w dorzeczu obejmującą przynajmniej terytorium danego Państwa Członkowskiego.

2. Państwa Członkowskie przedkładają podsumowujące sprawozdania z:

- analiz wymaganych na mocy art. 5; oraz
 - programów monitorowania określonych na mocy art. 8
- wykonanych do celów pierwszego planu gospodarowania wodami w dorzeczu w ciągu 3 miesięcy od ich wykonania.

3. Państwa Członkowskie w ciągu trzech lat od opublikowania każdego planu gospodarowania wodami w dorzeczu lub jego uaktualnienia na mocy art. 13 przedkładają sprawozdanie tymczasowe opisujące postęp we wdrażaniu planowanego programu środków.

Artykuł 16

Strategie ochrony wód przed zanieczyszczeniem

1. Parlament Europejski i Rada przyjmują szczególne środki zapobiegające zanieczyszczeniu wód przez poszczególne zanieczyszczenia lub grupy zanieczyszczeń stanowiące znaczne ryzyko dla lub przez środowisko wodne, włączając ryzyko dla wód wykorzystywanych do poboru wody do spożycia. Dla tych zanieczyszczeń, środki zmierzają do stopniowej redukcji, a dla priorytetowych substancji niebezpiecznych, określonych w art. 2 ust. 30, zaprzestania lub stopniowego wyeliminowania zrzutów, emisji i strat. Środki takie są przyjmowane na podstawie propozycji przedstawionych przez Komisję zgodnie z procedurami ustanowionymi w Traktacie.

2. Komisja przedłoży propozycję zawierającą wykaz substancji priorytetowych wybranych spośród tych, które przedstawiają znaczne ryzyko dla lub przez środowisko wodne. Substancje są szeregowane do podjęcia działań na podstawie ryzyka dla lub przez środowisko wodne, określonego przez:

- a) ocenę ryzyka przeprowadzoną zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 793/93⁽²²⁾, dyrektywą Rady 91/414/EWG⁽²³⁾ i dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 98/8/WE⁽²⁴⁾; lub
- b) ocenę ukierunkowanego ryzyka (według metodologii rozporządzenia (EWG) nr 793/93), skierowanego wyłącznie na ekotoksyczność dla wody i na toksyczność dla ludzi za pośrednictwem

środowiska wodnego.

Gdzie konieczne, w celu spełnienia harmonogramu ustanowionego w ust. 4, substancje są szeregowane do podjęcia działań na podstawie ryzyka dla lub przez środowisko wodne, określonego przez uproszczoną procedurę oceny zagrożenia opartego o zasady naukowe, uwzględniającą szczególnie:

- dowody dotyczące istotnych zagrożeń powodowanych przez daną substancję, szczególnie jej ekotoksyczność dla wody i toksyczność dla człowieka za pośrednictwem dróg narażenia przez wodę; oraz
- dowód wynikający z monitorowania szerokiego skażenia środowiska; oraz
- inne wiarygodne czynniki, które mogą wskazywać na możliwość szerokiego skażenia środowiska, takie jak na przykład produkcję czy ilość zużytej danej substancji i sposoby jej użycia.

3. Propozycja Komisji powinna także określać priorytetowe substancje niebezpieczne. Komisja czyniąc to uwzględni wybór odpowiednich substancji podjęty przez stosowne prawodawstwo wspólnotowe dotyczące substancji niebezpiecznych lub we właściwych umowach międzynarodowych.

4. Komisja podda przeglądowi przyjęty wykaz substancji priorytetowych najpóźniej w ciągu 4 lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy i następnie co najmniej co 4 lata, oraz, gdzie stosowne, przedstawi odpowiednie propozycje.

5. Przy przygotowywaniu takiej propozycji, Komisja uwzględni zalecenia Komitetu Naukowego ds. Toksyczności, Ekotoksyczności i Środowiska, Państw Członkowskich, Parlamentu Europejskiego, Europejskiej Agencji Środowiska, programów badawczych Wspólnoty, organizacji międzynarodowych, których Wspólnota jest stroną, europejskich organizacji gospodarczych, w tym reprezentujących małe i średnie przedsiębiorstwa, europejskich organizacji ekologicznych i inne istotne informacje, które zwrócą jej uwagę.

6. Dla substancji priorytetowych Komisja przedłoży propozycje rewizji dla:

- stopniowej redukcji zrzutów, emisji i strat danej substancji, oraz w szczególności
- zaprzestania lub stopniowego wyeliminowania zrzutów, emisji i strat substancji określonych zgodnie z ust. 3, włączając właściwy harmonogram dla takich działań. Harmonogram nie przekroczy 20 lat po przyjęciu tych propozycji przez Parlament Europejski i Radę, zgodnie z przepisami niniejszego artykułu.

Przy takim działaniu Komisja określi właściwy ekonomicznie efektywny i proporcjonalny poziom oraz połączenie kontroli w odniesieniu do produktu i procesu, zarówno dla źródeł punktowych, jak i rozproszonych, i uwzględniając jednolite dopuszczalne wartości emisji w całej Wspólnocie przy kontroli w odniesieniu do procesów. Może być ustalone, gdzie stosowne, działanie na poziomie wspólnotowym dla kontroli w odniesieniu do procesów dla poszczególnych sektorów. Gdzie kontrole w stosunku do produktu obejmują przegląd odpowiednich zezwoleń, wydanych na mocy dyrektywy 91/414/EWG i dyrektywy 98/8/WE, takie przeglądy są wykonywane zgodnie z przepisami tych dyrektyw. Każda propozycja kontroli określa uzgodnienia dotyczące ich przeglądu, uaktualnienia i oceny ich skuteczności.

7. Komisja przedkłada propozycje norm jakości mających zastosowanie do stężeń substancji priorytetowych w wodach powierzchniowych, osadach, lub w faunie i florze.

8. Komisja przedkłada propozycje, zgodnie z ust. 6 i 7, przynajmniej dla kontroli emisji ze źródeł punktowych i środowiskowych norm jakości, w ciągu dwóch lat od włączenia danej substancji do wykazu substancji priorytetowych. Dla substancji włączonych do pierwszego wykazu substancji priorytetowych, przy braku porozumienia na poziomie wspólnotowym w okresie sześciu lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy, Państwa Członkowskie ustalą środowiskowe normy jakości dla tych substancji dla wszystkich wód powierzchniowych, na które oddziaływały zrzuty tych substancji, między innymi w oparciu o analizę technicznych możliwości redukcji. Dla substancji później włączonych do wykazu substancji priorytetowych, w przypadku braku porozumienia na poziomie wspólnotowym, Państwa Członkowskie podejmą takie działania w ciągu pięciu lat od daty włączenia do wykazu.

9. Komisja może przygotować strategię przeciwdziałania zanieczyszczeniu wód przez inne zanieczyszczenia lub grupy zanieczyszczeń, w tym wszelkie zanieczyszczenia będące skutkiem wypadków.

10. Podczas przygotowywania propozycji zgodnie z ust. 6 i 7, Komisja dokona także przeglądu wszystkich dyrektyw wymienionych w załączniku IX. Proponuje też, w nieprzekraczalnym terminie określonym w ust. 8, zmianę rewizji wymienionych w załączniku IX dla wszystkich substancji zawartych w wykazie substancji priorytetowych oraz proponuje właściwe środki, w tym możliwe uchylene rewizji na mocy załącznika IX dla wszystkich innych substancji.

Wszystkie rewizje wymienione w załączniku IX, dla których zostały zaproponowane zmiany, tracą moc z dniem wejścia w życie tych zmian.

11. Wykaz substancji priorytetowych, spośród wymienionych w ust. 2 i 3, zaproponowany przez Komisję staje się po jej przyjęciu przez Parlament Europejski oraz Radę załącznikiem X do niniejszej dyrektywy. Jego zmiana określona w ust. 4 podlega tej samej procedurze.

Artykuł 17

Strategie zapobiegania i ochrony przed zanieczyszczeniem wód podziemnych

1. Parlament Europejski i Rada przyjmują szczególne środki, aby zapobiegać i chronić wody podziemne przed zanieczyszczeniem. Takie środki zmierzają do osiągnięcia celu, którym jest dobry stan chemiczny wód podziemnych, zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. b), i są przyjmowane przez Komisję biorąc pod uwagę przedłożoną w ciągu dwóch lat od wejścia w życie niniejszej dyrektywy propozycję, zgodnie z procedurami ustanowionymi w Traktacie.

2. Przy proponowaniu środków Komisja uwzględni analizę przeprowadzoną zgodnie z art. 5 i załącznikiem II. Takie środki będą zaproponowane wcześniej, jeśli dostępne są dane i zawierają:

- a) kryteria służące ocenie dobrego stanu chemicznego wód podziemnych, zgodnie z ppkt 2.2. załącznika II i ppkt 2.3.2 i 2.4.5 załącznika V;
- b) kryteria służące identyfikacji znaczących i utrzymujących się trendów wzrostowych, oraz kryteria służące definiowaniu punktów początkowych dla zmian trendów wykorzystywanych zgodnie z ppkt 2.4.4 załącznika V.

3. Środki wynikające z zastosowania ust. 1 zawarte są w programie środków wymaganych na mocy art. 11.

4. W przypadku braku kryteriów przyjętych na mocy ust. 2 na poziomie Wspólnoty, Państwa Członkowskie ustanowią odpowiednie kryteria najpóźniej w ciągu pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszej Dyrektywy.

5. W przypadku braku kryteriów przyjętych w ustępie 4 na poziomie krajowym, zmiana trendu przyjmie za swój punkt wyjściowy maksymalnie 75 % poziomu standardów jakości określonych w istniejącym ustawodawstwie Wspólnoty, mającym zastosowanie do wód podziemnych.

Artykuł 18

Sprawozdanie Komisji

1. Komisja publikuje sprawozdanie z wdrażania niniejszej dyrektywy najpóźniej w ciągu 12 lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy, a następnie co 6 lat, oraz przedkłada je Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

2. Sprawozdanie obejmuje:

- a) przegląd postępu w wykonaniu niniejszej dyrektywy;
- b) przegląd stanu wód powierzchniowych i podziemnych na terenie Wspólnoty, wykonanego we współpracy z Europejską Agencją Środowiska;
- c) ocenę planów gospodarowania wodami w dorzeczeniach przedłożonych zgodnie z art. 15, w tym sugestii ulepszeń w przyszłych planach;
- d) podsumowanie odpowiedzi do każdego ze sprawozdań lub zaleceń przedstawionych Komisji przez Państwa Członkowskie na podstawie art. 12;
- e) podsumowanie wszelkich propozycji, działań kontrolnych i strategii opracowanych na mocy art. 16;
- f) podsumowanie odpowiedzi do uwag przedstawionych przez Parlament Europejski i Radę w sprawie poprzednich sprawozdań dotyczących wykonania.

3. Komisja publikuje również sprawozdanie z postępu w wykonywaniu w oparciu o sprawozdania podsumowujące przedłożone przez Państwa Członkowskie na mocy art. 15 ust. 2, oraz przedkłada je Parlamentowi Europejskiemu i Państwom Członkowskim najpóźniej w ciągu dwóch lat od dat określonych w art. 5 i 8.

4. Komisja publikuje w ciągu trzech lat od opublikowania każdego sprawozdania na mocy ust. 1, sprawozdanie tymczasowe opisujące postęp we wdrażaniu na podstawie sprawozdań tymczasowych Państw Członkowskich określonych na mocy art. 15 ust. 3. Sprawozdanie przedkłada się Parlamentowi

Europejskiemu oraz Radzie.

5. Komisja zwołuje w stosownych przypadkach, zgodnie z cyklem sprawozdawczości, konferencję zainteresowanych stron w sprawie wspólnotowej polityki wodnej każdego z Państw Członkowskich, w celu przedstawienia uwag w sprawie sprawozdań Komisji dotyczących wykonania oraz wymiany doświadczeń.

Wśród uczestników znajdują się przedstawiciele właściwych władz, Parlamentu Europejskiego, organizacji pozarządowych, partnerów ekonomicznych i społecznych, organów konsumenckich, naukowcy i inni eksperci.

Artykuł 19

Plany przyszłych środków wspólnotowych

1. Do celów informacyjnych, Komisja raz w roku przedstawia Komitetowi, określone na mocy art. 21, plan środków mających wpływ na prawodawstwo wodne, które zamierza zaproponować w najbliższej przyszłości, w tym wszelkie środki wynikające z propozycji, środki kontrolne i strategie opracowane na mocy art. 16. Komisja przedstawia po raz pierwszy taki plan najpóźniej w ciągu dwóch lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

2. Komisja dokonuje przeglądu niniejszej dyrektywy najpóźniej w ciągu 19 lat od dnia jej wejścia w życie i proponuje konieczne zmiany.

Artykuł 20

Dostosowania techniczne do dyrektywy

1. Załączniki I, III oraz sekcję 1.3.6 załącznika V można dostosować do postępu naukowo-technicznego, uwzględniając okresy przeglądów i uaktualnienia planów gospodarowania wodami w dorzeczach, o których mowa w art. 13. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 21 ust. 3.

W miarę potrzeby Komisja może przyjąć wytyczne w sprawie wdrożenia załączników II i V zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 21 ust. 2.

2. Do celów przesyłania i przetwarzania danych, w tym danych statystycznych i kartograficznych do celów ust. 1 mogą zostać przyjęte formaty techniczne zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 21 ust. 2.

Artykuł 21

Procedura komitetu

1. Komisja jest wspomagana przez komitet.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

Okres, o którym mowa w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE, ustala się na trzy miesiące.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1-4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

Artykuł 22

Uchylenia i przepisy przejściowe

1. Następujące przepisy tracą moc w ciągu 7 lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy:

- dyrektywa 75/440/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. dotycząca wymaganej jakości wód powierzchniowych przeznaczonych do pozyskiwania wody do spożycia w Państwach Członkowskich⁽²⁵⁾,
- decyzja Rady 77/795/EWG z dnia 12 grudnia 1977 r. ustanawiająca wspólną procedurę wymiany informacji w sprawie jakości słodkich wód powierzchniowych we Wspólnocie⁽²⁶⁾,

- dyrektywa Rady 79/869/EWG z dnia 9 października 1979 r. dotycząca metod pomiaru i częstotliwości pobierania próbek oraz analizy wód powierzchniowych przeznaczonych do pozyskiwania wody pitnej w Państwach Członkowskich⁽²⁷⁾.
2. Następujące przepisy tracą moc w ciągu 13 lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy:
- dyrektywa Rady 78/659/EWG z dnia 18 lipca 1978 r. w sprawie jakości słodkich wód wymagających ochrony lub poprawy w celu zachowania życia ryb⁽²⁸⁾,
 - dyrektywa Rady 79/923/EWG z dnia 30 października 1979 r. w sprawie wymaganej jakości wód, w których żyją skorupiaki⁽²⁹⁾,
 - dyrektywa Rady 80/68/EWG z dnia 17 grudnia 1979 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem spowodowanym przez niektóre substancje niebezpieczne,
 - dyrektywa 76/464/EWG, z wyjątkiem art. 6, który traci moc z dniem wejścia w życie niniejszej dyrektywy.
3. Następujące przepisy przejściowe stosuje się dla dyrektywy 76/464/EWG:
- a) wykaz substancji priorytetowych przyjęty na mocy art. 16 niniejszej dyrektywy zastępuje wykaz substancji priorytetowych w komunikacie Komisji do Rady z dnia 22 czerwca 1982 r.;
 - b) do celów art. 7 dyrektywy 76/464/EWG, Państwa Członkowskie mogą stosować zasady dla identyfikacji problemów związanych z zanieczyszczeniami i substancjami je powodującymi, ustalenia norm jakości oraz przyjęcia środków ustanowionych w niniejszej dyrektywie.
4. Cele środowiskowe wymienione w art. 4 i środowiskowe normy jakości ustalone w załączniku IX i w zastosowaniu art. 16 ust. 7 oraz przez Państwa Członkowskie na mocy załącznika V dla substancji nieuwzględnionych w wykazie substancji priorytetowych i na mocy art. 16 ust. 8 w odniesieniu do substancji priorytetowych, wobec których nie ustanowiono norm wspólnotowych, są uważane za środowiskowe normy jakości do celów art. 2 pkt 7 oraz art. 10 dyrektywy 96/61/WE.
5. Jeżeli substancja znajdująca się w wykazie substancji priorytetowych przyjętym na mocy art. 16 nie znajduje się w załączniku VIII do niniejszej dyrektywy lub w załączniku III do dyrektywy 96/61/WE, dodaje się ją tam.
6. Dla części wód powierzchniowych cele środowiskowe, ustalone w pierwszym planie gospodarowania wodami w dorzeczu, wymaganym przez niniejszą dyrektywę, jako minimum nadają moc prawną normom jakości co najmniej tak rygorystycznym, jak te wymagane przy wykonywaniu dyrektywy 76/464/EWG.

Artykuł 23

Kary

Państwa Członkowskie określają kary, które stosuje się w przypadku naruszenia krajowych przepisów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą. Przewidziane kary powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Artykuł 24

Wdrażanie

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 22 grudnia 2003 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą. Komisja poinformuje o tym pozostałe Państwa Członkowskie.

Artykuł 25

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 26

Skierowanie

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 23 października 2000 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

W imieniu Rady

N. FONTAINE

J. GLAVANY

Przewodniczący

Przewodniczący

- (1) Dz.U. C 184 z 17.6.1997, str. 20, Dz.U. C 16 z 20.1.1998, str. 14 oraz Dz.U. C 108 z 7.4.1998, str. 94.
- (2) Dz.U. C 355 z 21.11.1997, str. 83.
- (3) Dz.U. C 180 z 11.6.1998, str. 38.
- (4) Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 1999 r. (Dz.U. C 150 z 28.5.1999, str. 419), potwierdzone dnia 16 września 1999 r. Wspólne Stanowisko Rady z dnia 22 października 1999 r. (Dz.U. C 343 z 30.11.1999, str. 1). Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 września 2000 r. i decyzja Rady z dnia 14 września 2000 r.
- (5) Dz.U. C 209 z 9.8.1988, str. 3.
- (6) Dz.U. C 59 z 6.3.1992, str. 2.
- (7) Dz.U. C 49 z 28.2.1995, str. 1.
- (8) Dz.U. L 20 z 26.1.1980, str. 43. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 91/692/EWG (Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 48).
- (9) Dz.U. C 355 z 25.11.1996, str. 1.
- (10) Dz.U. C 281 z 26.9.1996, str. 3.
- (11) Dz.U. L 73 z 16.3.1994, str. 19.
- (12) Dz.U. L 104 z 3.4.1998, str. 1.
- (13) Dz.U. L 240 z 19.9.1977, str. 1.
- (14) Dz.U. L 67 z 12.3.1983, str. 1.
- (15) Dz.U. L 186 z 5.8.1995, str. 42.
- (16) Dz.U. L 229 z 30.8.1980, str. 11. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 98/83/WE (Dz.U. L 330 z 5.12.1998, str. 32).
- (17) Dz.U. C 184 z 17.7.1999, str. 23.
- (18) Dz.U. L 129 z 18.5.1976, str. 23. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 91/692/EWG (Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 48).
- (19) Dz.U. L 257 z 10.10.1996, str. 26.
- (20) Dz.U. L 135 z 30.5.1995, str. 40. Dyrektywa zmieniona dyrektywą Komisji 98/15/WE (Dz.U. L 67 z 7.3.1998, str. 29).
- (21) Dz.U. L 375 z 31.12.1991, str. 1.
- (22) Dz.U. L 84 z 5.4.1993, str. 1.
- (23) Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 98/47/WE (Dz.U. L 191 z 7.7.1998, str. 50).
- (24) Dz.U. L 123 z 24.4.1998, str. 1.
- (25) Dz.U. L 194 z 25.7.1975, str. 26. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/692/EWG.
- (26) Dz.U. L 334 z 24.12.1977, str. 29. Decyzja ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.
- (27) Dz.U. L 271 z 29.10.1979, str. 44. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.
- (28) Dz.U. L 222 z 14.8.1978, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

(29) Dz.U. L 281 z 10.11.1979, str. 47. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 91/692/EWG.

ZAŁĄCZNIKI

ZAŁĄCZNIK I

INFORMACJE WYMAGANE DO WYKAZU WŁAŚCIWYCH WŁADZ

Zgodnie z wymogami art. 3 ust. 8 Państwa Członkowskie przedkładają następujące informacje na temat wszystkich właściwych władz na terenie każdego obszaru dorzecza, jak również na części każdego międzynarodowego obszaru dorzecza leżącego na ich terytorium.

- i) Nazwa i adres właściwej władzy - oficjalna nazwa i adres władzy określonej na mocy art. 3 ust. 2.
- ii) Zasięg geograficzny obszaru dorzecza - nazwy głównych rzek w obszarze dorzecza wraz z dokładnym opisem granic obszaru dorzecza. Informacja ta powinna być w największym możliwym stopniu przystosowana do wprowadzenia do Geograficznego Systemu Informacyjnego (GIS) i/lub Geograficznego Systemu Informacyjnego Komisji (GISCO).
- iii) Status prawny właściwej władzy - opis statusu prawnego właściwej władzy oraz, gdzie stosowne, podsumowanie lub kopię jej statusu, aktu założycielskiego lub równorzędnych dokumentów prawnych.
- iv) Obowiązki - opis obowiązków prawnych i administracyjnych każdej właściwej władzy oraz jej roli w każdym obszarze dorzecza.
- v) Członkostwo - jeżeli właściwa władza działa jako organ koordynujący dla innej właściwej władzy, wymagany jest wykaz tych organów wraz z podsumowaniem relacji instytucjonalnych ustanowionych dla zapewnienia koordynacji.
- vi) Stosunki międzynarodowe - jeżeli obszar dorzecza obejmuje terytorium więcej niż jednego Państwa Członkowskiego lub obejmuje terytorium państwa trzeciego, wymagane jest podsumowanie stosunków instytucjonalnych ustalonych dla zapewnienia koordynacji.

ZAŁĄCZNIK II

1. WODY POWIERZCHNIOWE

1.1 Charakterystyka typów części wód powierzchniowych

Państwa Członkowskie określają położenie i granice części wód powierzchniowych oraz wykonują wstępną charakterystykę wszystkich tych części wód zgodnie z poniższą metodologią. Państwa Członkowskie mogą pogrupować części wód powierzchniowych do celów tej wstępnej charakterystyki.

- i) Części wód powierzchniowych w granicach obszaru dorzecza są określane jako zaliczające się do jednej z następujących kategorii wód powierzchniowych: rzeki, jeziora, wody przejściowe lub wody przybrzeżne - lub jako sztuczne lub silnie zmienione części wód.
- ii) Dla każdej kategorii wód powierzchniowych odpowiednie części wód powierzchniowych obszaru dorzecza są różnicowane według typu. Typy te są ustalone przy zastosowaniu "systemu A" lub "systemu B" określonych w ppkt 1.2.
- iii) Jeżeli zastosowano system A, części wód powierzchniowych w granicach obszaru dorzecza są różnicowane najpierw według właściwych ekoregionów zgodnie z obszarami geograficznymi określonymi w ppkt 1.2 i pokazanymi na odpowiedniej mapie w załączniku XI. Części wód w ramach każdego ekoregionu są następnie różnicowane według typów części wód powierzchniowych zgodnie z parametrami wymienionymi w tabelach dla systemu A.
- iv) Jeżeli zastosowano system B, Państwa Członkowskie muszą uzyskać przynajmniej taki sam stopień zróżnicowania, jaki zostałyby osiągnięty przy użyciu systemu A. Zgodnie z tym, części wód powierzchniowych w granicach obszaru dorzecza będą różnicowane na typy przy użyciu wartości dla obowiązkowych parametrów oraz fakultatywnych parametrów lub połączenia parametrów, które są wymagane do zapewnienia wiarygodnego określenia specyficznych biologicznych warunków referencyjnych dla danego typu.
- v) W przypadku sztucznych i silnie zmienionych części wód powierzchniowych dokonuje się różnicowania zgodnie z parametrami stosowanymi do takiej kategorii wód powierzchniowych, która przypomina najbardziej daną sztuczną lub silnie zmienioną część wód.

vi) Państwa Członkowskie przedkładają Komisji mapę lub mapy (w formacie GIS) geograficznego położenia typów zgodnych ze stopniem zróżnicowania wymaganym przez system A.

1.2 **Ekoregiony i typy części wód powierzchniowych**

1.2.1 **Rzeki**
System A

Ustalona typologia	Parametry
Ekoregion	Ekoregiony przedstawione na mapie A w załączniku XI
Typ	<p>Typologia wysokościowa (m n.p.m.)</p> <p>górski: > 800 m</p> <p>wyżynny: 200-800 m</p> <p>nizinny: < 200 m</p> <p>Typologia wielkościowa oparta na obszarze zlewni mały: 10-100 km²</p> <p>średni: 100-1.000 km²</p> <p>duży: 1.000-10.000 km²</p> <p>bardzo duży: > 10.000 km²</p> <p>Geologia</p> <p>wapienny</p> <p>krzemionkowy</p> <p>organiczny</p>

System B

Charakterystyka alternatywna	Czynniki fizyczne i chemiczne, które określają charakterystykę rzeki lub odcinka rzeki oraz w konsekwencji strukturę populacji biologicznej i jej skład
Czynniki obowiązkowe	<p>wysokość n.p.m.</p> <p>szerokość geograficzna</p> <p>długość geograficzna</p> <p>geologia</p> <p>wielkość</p>
Czynniki fakultatywne	<p>odległość od źródeł rzeki</p> <p>energia przepływu (funkcja przepływu i spadku)</p> <p>średnia szerokość wody</p> <p>średnia głębokość wody</p> <p>średni spadek koryta</p> <p>forma i kształt koryta głównego rzeki</p> <p>kategoria przepływu</p> <p>kształt doliny</p>

transport materiału stałego
 zdolność neutralizacji kwasów
 średni skład podłoża
 chlorki
 zakres temperatur powietrza
 średnia temperatura powietrza
 opady

1.2.2. Jeziora System A

Ustalona typologia	Parametry
Ekoregion	Ekoregiony przedstawione na mapie A w załączniku XI
Typ	<p>Typologia wysokościowa (m n.p.m.)</p> <p>wyżynnygórski: > 800 m</p> <p>wyżynny: 200-800 m</p> <p>nizinny: < 200 m</p> <p>Typologia głębokościowa oparta na średniej głębokości</p> <p>< 3 m</p> <p>3-15 m</p> <p>> 15 m</p> <p>Typologia wielkościowa oparta na wielkości powierzchni 0,5-1 km²</p> <p>1-10 km²</p> <p>10-100 km²</p> <p>> 100 km²</p> <p>Geologia</p> <p>wapienny</p> <p>krzemionkowy</p> <p>organiczny</p>

System B

Charakterystyka alternatywna	Czynniki fizyczne i chemiczne, które określają charakterystykę jeziora oraz w konsekwencji strukturę populacji biologicznej i jej skład
Czynniki obowiązkowe	<p>wysokość n.p.m.</p> <p>szerokość geograficzna</p> <p>długość geograficzna</p> <p>głębokość</p>

	geologia wielkość
Czynniki fakultatywne	średnia głębokość wody kształt jeziora czas retencji średnia temperatura powietrza zakres temperatur powietrza charakterystyka typów mieszania wód (np. monomiktyczne, dimiktyczne, polimiktyczne) zdolność neutralizacji kwasów poziom tła substancji biogennych średni skład podłoża zmiany poziomu wody

1.2.3. Wody przejściowe System A

Ustalona typologia	Parametry
Ekoregion	Jeden z następujących przedstawionych na mapie B w załączniku XI: Morze Bałtyckie Morze Barentsa Morze Norweskie Morze Północne Północny Ocean Atlantycki Morze Śródziemne
Typ	W oparciu o średnie roczne zasolenie 18-30 ‰ < 0,5 ‰: słodkie 0,5-5 ‰: oligohaliczne 5-18 ‰: mezohaliczne 18-30 ‰: polihaliczne 30-40 ‰: euhaliczne W oparciu o średnią wielkość przyływu 2-4 m < 2 m: mikroprzyływowe 2-4 m: mezoprzyływowe > 4 m: makroprzyływowe

System B

Charakterystyka alternatywna	Czynniki fizyczne i chemiczne, które określają charakterystykę wód przejściowych oraz w konsekwencji strukturę populacji biologicznej i jej skład
Czynniki obowiązkowe	<p>szerokość geograficzna</p> <p>długość geograficzna</p> <p>wielkość przypiływu</p> <p>zasolenie</p>
Czynniki fakultatywne	<p>głębokość</p> <p>aktualna prędkość</p> <p>ekspozycja na fale</p> <p>czas retencji</p> <p>średnia temperatura wody</p> <p>charakterystyka typów mieszania wód</p> <p>mętność</p> <p>średni skład podłoża</p> <p>kształt</p> <p>zakres temperatury wody</p>

1.2.4. Wody przybrzeżne System A

Ustalona typologia	Parametry
Ekoregion	<p>Jeden z następujących określonych na mapie B w załączniku XI:</p> <p>Morze Bałtyckie</p> <p>Morze Barentsa</p> <p>Morze Norweskie</p> <p>Morze Północne</p> <p>Północny Ocean Atlantycki</p> <p>Morze Śródziemne</p>
Typ	<p>W oparciu o średnie roczne zasolenie</p> <p>< 0,5 ‰: słodkie</p> <p>0,5-5 ‰: oligohaliczne</p> <p>5-18 ‰: mezohaliczne</p> <p>18-30 ‰: polihaliczne</p> <p>30-40 ‰: euhaliczne</p> <p>W oparciu o średnią głębokość</p> <p>średniogłębokiewody płytkie: <30 m</p>

	<p>średniogłębokie: (30-200 m)</p> <p>głębokie: >200 m</p>
System B	
Charakterystyka alternatywna	Czynniki fizyczne i chemiczne, które określają charakterystykę wód przybrzeżnych i w konsekwencji strukturę populacji biologicznej i jej skład
Czynniki obowiązkowe	<p>szerokość geograficzna</p> <p>długość geograficzna</p> <p>wielkość przypływu</p> <p>zasolenie</p>
Czynniki fakultatywne	<p>aktualna prędkość</p> <p>ekspozycja na fale</p> <p>średnia temperatura wody</p> <p>charakterystyka typów mieszania wód</p> <p>mętność</p> <p>czas retencji (zamkniętych zatok)</p> <p>średni skład podłoża</p> <p>zakres temperatury wody</p>

1.3. Ustalenie warunków referencyjnych specyficznych dla danego typu części wód powierzchniowych

- i) Dla każdego typu części wód powierzchniowych, określonego zgodnie z ppkt 1.1, będą ustalone hydromorfologiczne i fizykochemiczne warunki specyficzne dla danego typu, reprezentujące wartości elementów jakości hydromorfologicznej i fizykochemicznej, określonych w ppkt 1.1 załącznika V dla danego typu części wód przy bardzo dobrym stanie ekologicznym, jaki określono w odpowiedniej tabeli w ppkt 1.2 załącznika V. Są ustalone biologiczne warunki referencyjne specyficzne dla danego typu, reprezentujące wartości elementów jakości biologicznej, określonych w ppkt 1.1 załącznika V dla danego typu części wód powierzchniowych przy bardzo dobrym stanie ekologicznym, jaki określono w odpowiedniej tabeli ppkt 1.2 załącznika V.
- ii) Przy stosowaniu procedur, określonych w niniejszym podpunkcie, do silnie zmienionych lub sztucznych części wód powierzchniowych, odniesienia do bardzo dobrego stanu ekologicznego rozumiane jako odniesienia do maksymalnego potencjału ekologicznego określonego w tabeli ppkt 1.2.5 załącznika V. Wartości dla maksymalnego potencjału ekologicznego dla części wód poddawane są kontroli co 6 lat.
- iii) Warunki specyficzne dla danego typu, do celów i) i ii) oraz biologiczne warunki referencyjne specyficzne dla danego typu mogą być zarówno oparte na bazie przestrzennej, jak i na modelowaniu, lub mogą wynikać z połączenia tych metod. Tam, gdzie zastosowanie tych metod nie jest możliwe, Państwa Członkowskie mogą zastosować opinię ekspertów dla ustalenia takich wartości. Przy określaniu bardzo dobrego stanu ekologicznego w odniesieniu do stężeń szczególnych syntetycznych substancji zanieczyszczających, granice wykrywalności są tymi, które mogą zostać osiągnięte przy zastosowaniu dostępnych technik w czasie ustalania warunków specyficznych dla danego typu.
- iv) Dla opartych na bazie przestrzennej biologicznych warunków referencyjnych specyficznych dla danego typu, Państwa Członkowskie opracują sieć referencyjną dla każdego typu części wód powierzchniowych. Sieć taka zawiera wystarczającą liczbę miejsc o bardzo dobrym

stanie, w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu zaufania dla poziomów warunków referencyjnych, uwzględniając zróżnicowanie poziomów elementów jakości odnoszących się do bardzo dobrego stanu ekologicznego dla tego typu części wód powierzchniowych oraz technik modelowania, które stosowane są na mocy punktu v).

- v) Biologiczne warunki referencyjne specyficzne dla danego typu oparte na modelowaniu mogą być uzyskane zarówno przez zastosowanie metod prognostycznych, jak również metod opartych na badaniu przeszłości. W metodach tych są wykorzystywane dane historyczne, paleologiczne i inne dostępne dane i winny zapewniać one dostateczny poziom zaufania dla poziomów warunków referencyjnych w celu zapewnienia, że otrzymane w ten sposób warunki są zgodne i prawdziwe dla każdego typu części wód powierzchniowych.
- vi) Jeżeli nie jest możliwe ustalenie wiarygodnych warunków referencyjnych specyficznych dla danego typu, dla elementu jakości danego typu części wód powierzchniowych z uwagi na wysoki stopień naturalnej zmienności tego elementu, w odróżnieniu od zmienności sezonowej, element ten może zostać wyłączony z oceny stanu ekologicznego dla danego typu wód powierzchniowych. W takich okolicznościach Państwa Członkowskie podadzą powody takiego wyłączenia w planie gospodarowania wodami w dorzeczu.

1.4. **Identyfikacja oddziaływań**

Państwa Członkowskie zbierają i przechowują informację o rodzajach i wielkościach znacznych oddziaływań antropogenicznych, na które narażone są części wód powierzchniowych w danym obszarze dorzecza, w szczególności.

Oszacowanie i identyfikację znaczących źródeł punktowej emisji zanieczyszczeń, w szczególności substancji wymienionych w załączniku VIII z instalacji komunalnych, przemysłowych, rolniczych i innych instalacji i działalności, w oparciu między innymi o informacje zebrane w ramach:

- i) artykuł 15 i 17 dyrektywy 91/271/EWG;
- ii) artykuł 9 oraz 15 dyrektywy 96/61/WE⁽¹⁾;

oraz do celów opracowania pierwszego planu gospodarowania wodami w dorzeczu:

- iii) artykuł 11 dyrektywy 76/464/EWG; oraz
- iv) dyrektyw 75/440/WE, 76/160/EWG⁽²⁾, 78/659/EWG oraz 79/923/EWG⁽³⁾.

Oszacowanie i identyfikację znaczących źródeł rozproszonych emisji zanieczyszczeń, w szczególności substancji wymienionych w załączniku VIII z instalacji komunalnych, przemysłowych, rolniczych i innych instalacji oraz działalności, w oparciu m.in. o informacje zebrane w ramach:

- i) artykuł 3, 5 oraz 6 dyrektywy 91/676/EWG⁽⁴⁾;
- ii) artykuł 7 oraz 17 dyrektywy 91/414/EWG;
- iii) dyrektywy 98/8/WE;

oraz do celów opracowania pierwszego planu gospodarowania wodami w dorzeczu:

- iv) dyrektyw 75/440/EWG, 76/160/EWG, 76/464/EWG, 78/659/EWG oraz 79/923/EWG.

Oszacowanie i identyfikację znaczącego poboru wody do celów komunalnych, przemysłowych, rolniczych i innych, w tym sezonowej zmienności i łącznego rocznego zapotrzebowania, oraz strat wody w systemach dystrybucji.

Oszacowanie i identyfikację wpływu znacznych regulacji przepływu wód, w tym przerzutów wody i zmian kierunków przepływu, na ogólną charakterystykę odpływu i bilansu wodnego.

Identyfikację znaczących morfologicznych zmian części wód.

Oszacowanie i identyfikację innych znaczących wpływów antropogenicznych na stan wód powierzchniowych.

Oszacowanie użytkowania gruntów, w tym identyfikację głównych obszarów zabudowanych, przemysłowych i rolniczych oraz, gdzie stosowne, rybołówstwa oraz lasów.

1.5. **Ocena wpływu**

Państwa Członkowskie dokonują oceny podatności stanu części wód powierzchniowych na powyżej określone oddziaływania.

Państwa Członkowskie wykorzystują zebrane powyżej informacje oraz wszelkie inne istotne informacje, w tym istniejące dane z monitorowania środowiska, dla dokonania oceny prawdopodobieństwa, że części wód powierzchniowych w ramach obszaru dorzecza nie spełnią środowiskowych celów jakości, ustanowionych dla tych części wód na mocy art. 4. Państwa Członkowskie mogą stosować techniki modelowania przy opracowywaniu takiej oceny.

Dla części wód, wobec których stwierdzono zagrożenie niespełnienia środowiskowych celów

jakości, dalsza charakterystyka jest, gdzie stosowne, wykonywana w celu optymalizacji zarówno programów monitorowania wymaganych na mocy art. 8, jak i programów środków wymaganych na mocy art. 11.

2. WODY PODZIEMNE

2.1. Charakterystyka wstępna

Państwa Członkowskie wykonują wstępną charakterystykę wszystkich części wód podziemnych w celu oceny ich wykorzystania i oceny stopnia ryzyka niespełnienia przez nie celów ustalonych dla każdej części wód podziemnych na mocy art. 4. Państwa Członkowskie mogą grupować części wód podziemnych do celów wstępnej charakterystyki. Analiza taka może wykorzystywać istniejące dane z zakresu hydrologii, geologii, pedologii, przeznaczenia gruntów, zrzutów, poboru wód i innych danych, ale powinna określić:

- położenie i granice jednej części wód lub grupy części wód podziemnych,
- oddziaływania, na które podatna jest część wód lub części wód podziemnych, w tym:
 - rozproszone źródła zanieczyszczeń
 - punktowe źródła zanieczyszczeń
 - pobór wód
 - sztuczne odnawianie zasobów,
- ogólną charakterystykę warstw leżących w zlewni, z której zasilana jest część wód podziemnych,
- te części wód podziemnych, dla których istnieją bezpośrednio od nich zależne ekosystemy wód powierzchniowych lub ekosystemy lądowe.

2.2. Dalsza charakterystyka

Po wykonaniu wstępnej charakterystyki, Państwa Członkowskie wykonują dalszą charakterystykę tych części wód lub grup części wód podziemnych, które określono jako zagrożone, w celu ustalenia bardziej precyzyjnej oceny znaczenia tych zagrożeń i określenia wszelkich środków wymaganych na mocy art. 11. Charakterystyka taka będzie zawierać istotne informacje na temat wpływu działalności człowieka oraz, gdzie stosowne, informacje w zakresie:

- charakterystyki geologicznej części wód podziemnych, w tym zasięgu i rodzaju jednostek geologicznych,
- charakterystyki hydrogeologicznej części wód podziemnych, w tym przewodności hydraulicznej, porowatości i spoistości,
- charakterystyki osadów powierzchniowych oraz gleb w zlewni, które zasilają zasoby wodne części wód podziemnych, w tym miąższość, porowatość, przewodność hydrauliczną oraz własności absorpcyjne osadów i gleb,
- charakterystykę warstwowości wód podziemnych w obrębie części wód podziemnych,
- wykaz systemów powierzchniowych pozostających w dynamicznych relacjach z częściami wód podziemnych, w tym ekosystemów lądowych i części wód powierzchniowych,
- oszacowanie kierunków i wielkości wymiany wód między częściami wód podziemnych i powiązаныmi systemami powierzchniowymi,
- informacje wystarczające do wyliczenia długoterminowej, średniorocznej wielkości ogólnego odnawiania zasobów wodnych,
- charakterystykę składu chemicznego wód podziemnych, obejmującą specyfikację wkładu działalności człowieka. Państwa Członkowskie mogą stosować typologie dla charakterystyki wód podziemnych przy ustanawianiu poziomów naturalnego tła dla tych części wód podziemnych.

2.3. Przegląd oddziaływań człowieka na wody podziemne

Dla tych części wód podziemnych, które przekraczają granicę między dwoma lub więcej Państwami Członkowskimi lub które uznane zostały w ramach charakterystyki wstępnej wykonanej zgodnie z ppkt 2.1 za zagrożone niespełnieniem celów określonych dla każdej części wód na mocy art. 4, będą, gdzie stosowne, zebrane i utrzymane następujące informacje dotyczące każdej części wód:

- a) położenie punktów, w których z części wód podziemnych pobierana jest woda, z wyjątkiem:
 - punktów poboru wody w ilości mniejszej niż średnio 10 m³ na dobę, lub
 - punktów poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zapewniające mniej niż średnio 10 m³ na dobę lub wodę dla mniej niż 50 osób,
- b) średnioroczna wielkość poboru wód w tych punktach,

- c) skład chemiczny wody pobieranej z części wód podziemnych,
- d) położenie punktów w części wód podziemnych, w których bezpośrednio zrzuca się wodę,
- e) wielkość zrzutów wody w tych punktach,
- f) skład chemiczny zrzutów do części wód podziemnych, oraz
- g) przeznaczenie gruntów w zlewni lub zlewniach z terenu, z którego odnawiane są zasoby części wód podziemnych, w tym dopływy zanieczyszczeń i zmiany antropogeniczne w charakterystyce odnawialności zasobów, np. wody opadowe i zróżnicowanie odpływu powierzchniowego poprzez szczelne pokrycie gruntu, sztuczne zasilanie, tamowanie lub drenowanie.

2.4. **Przegląd oddziaływań zmian poziomów wód podziemnych**

Państwa Członkowskie wyznaczają również te części wód podziemnych, dla których zostaną określone niższe cele na mocy art. 4, w tym w rezultacie uwzględnienia wpływów stanu części wód na:

- i) wody powierzchniowe i powiązane ekosystemy lądowe
- ii) regulację wód, ochronę przeciwpowodziową i drenowanie terenu
- iii) rozwój człowieka.

2.5. **Przegląd oddziaływań zanieczyszczenia na jakość wód podziemnych**

Państwa Członkowskie wyznaczają te części wód podziemnych, dla których zostaną określone niższe cele na mocy art. 4 ust. 5, gdzie, w wyniku wpływu działalności człowieka, jak ustalono zgodnie z art. 5 ust. 1, część wód podziemnych jest tak zanieczyszczona, że osiągnięcie dobrego stanu chemicznego wód podziemnych jest nieosiągalne lub nieproporcjonalnie kosztowne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 135 z 30.5.1991, str. 40. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 98/15/WE (Dz.U. L 67 z 7.3.1998, str. 29).

⁽²⁾ Dz.U. L 31 z 5.2.1976, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 281 z 10.11.1979, str. 47. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 91/692/EWG (Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 48).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 375 z 31.12.1991, str. 1.

ZAŁĄCZNIK III

ANALIZA EKONOMICZNA

Analiza ekonomiczna zawiera wystarczające informacje o odpowiedniej szczegółowości (uwzględniając koszty związane z zebraniem odpowiednich danych) w celu:

- a) wykonania odpowiednich obliczeń niezbędnych dla uwzględnienia określonej na mocy art. 9 zasady zwrotu kosztów za usługi wodne, uwzględniając prognozy długoterminowe dotyczące zaopatrzenia w i zapotrzebowania na wodę w obszarze dorzecza, oraz w miarę potrzeby:
 - oszacowania dotyczące wielkości, cen i kosztów związanych z usługami wodnymi, oraz
 - oszacowania odpowiednich inwestycji, obejmujące prognozowanie takich inwestycji;
- b) dokonania oceny najbardziej efektywnego ekonomicznie połączenia środków w odniesieniu do korzystania z wód, które będą zawarte w programie środków działania na mocy art. 11, opartego na oszacowaniach potencjalnych kosztów takich środków.

ZAŁĄCZNIK IV

OBSZARY CHRONIONE

1. Rejestr obszarów chronionych, wymagany na mocy art. 6, zawiera następujące rodzaje obszarów chronionych:
 - i) obszary przeznaczone do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi na mocy art. 7;
 - ii) obszary przeznaczone do ochrony gatunków wodnych o znaczeniu ekonomicznym;
 - iii) części wód przeznaczone do celów rekreacyjnych, w tym obszary wyznaczone jako kąpieliska na mocy dyrektywy 76/160/EWG;
 - iv) obszary wrażliwe na substancje biogenne, w tym obszary wyznaczone jako strefy wrażliwe na

- mocy dyrektywy 91/676/EWG oraz obszary wyznaczone jako tereny wrażliwe na mocy dyrektywy 91/271/EWG; oraz
- v) obszary przeznaczone do ochrony siedlisk lub gatunków, gdzie utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie, w tym właściwe miejsca w ramach programu Natura 2000, wyznaczone na mocy dyrektywy 92/43/EWG⁽¹⁾ oraz dyrektywy 79/409/EWG⁽²⁾.
2. Podsumowanie rejestru wymaganego jako część planu gospodarowania wodami w dorzeczu zawiera mapy wskazujące położenie każdego obszaru chronionego oraz opis prawodawstwa wspólnotowego, krajowego lub lokalnego, na mocy którego zostały wyznaczone.

⁽¹⁾ Dz.U. L 206 z 22.7.1992, str. 7. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 97/62/WE (Dz.U. L 305 z 8.11.1997, str. 42).

⁽²⁾ Dz.U. L 103 z 25.4.1979, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 97/49/WE (Dz.U. L 223 z 13.8.1997, str. 9).

ZAŁĄCZNIK V

1. STAN WÓD POWIERZCHNIOWYCH
 - 1.1. **Elementy jakości dla klasyfikacji stanu ekologicznego**
 - 1.1.1. Rzeki
 - 1.1.2. Jeziora
 - 1.1.3. Wody przejściowe
 - 1.1.4. Wody przybrzeżne
 - 1.1.5. Sztuczne lub silnie zmienione części wód powierzchniowych
 - 1.2. **Normatywne definicje klasyfikacji stanu ekologicznego**
 - 1.2.1. Definicje bardzo dobrego, dobrego i umiarkowanego stanu ekologicznego w rzekach
 - 1.2.2. Definicje bardzo dobrego, dobrego i umiarkowanego stanu ekologicznego w jeziorach
 - 1.2.3. Definicje bardzo dobrego, dobrego i umiarkowanego stanu ekologicznego w wodach przejściowych
 - 1.2.4. Definicje bardzo dobrego, dobrego i umiarkowanego stanu ekologicznego w wodach przybrzeżnych
 - 1.2.5. Definicje maksymalnego, dobrego i umiarkowanego potencjału ekologicznego dla silnie zmienionych lub sztucznych części wód
 - 1.2.6. Procedura ustalania chemicznych norm jakości przez Państwa Członkowskie
 - 1.3. **Monitorowanie stanu ekologicznego i stanu chemicznego wód powierzchniowych**
 - 1.3.1. Projektowanie monitoringu diagnostycznego
 - 1.3.2. Projektowanie monitoringu operacyjnego
 - 1.3.3. Projektowanie monitoringu badawczego
 - 1.3.4. Częstotliwość monitorowania
 - 1.3.5. Dodatkowe wymagania monitorowania dla obszarów chronionych
 - 1.3.6. Normy dla monitorowania elementów jakości
 - 1.4. **Klasyfikacja i prezentacja stanu ekologicznego**
 - 1.4.1. Porównywalność wyników monitorowania biologicznego
 - 1.4.2. Prezentacja wyników monitorowania i klasyfikacja stanu ekologicznego oraz potencjału ekologicznego
 - 1.4.3. Prezentacja wyników monitorowania i klasyfikacja stanu chemicznego
2. WODY PODZIEMNE
 - 2.1. **Stan ilościowy wód podziemnych**
 - 2.1.1. Parametry klasyfikacji stanu ilościowego
 - 2.1.2. Definicja stanu ilościowego
 - 2.2. **Monitorowanie stanu ilościowego wód podziemnych**
 - 2.2.1. Sieć monitorowania poziomu wód podziemnych
 - 2.2.2. Gęstość miejsc monitorowania
 - 2.2.3. Częstotliwość monitorowania
 - 2.2.4. Interpretacja i prezentacja stanu ilościowego wód podziemnych
 - 2.3. **Stan chemiczny wód podziemnych**

- 2.3.1. Parametry określania stanu chemicznego wód podziemnych
- 2.3.2. Definicja dobrego stanu chemicznego wód podziemnych
- 2.4. **Monitorowanie stanu chemicznego wód podziemnych**
- 2.4.1. Sieć monitorowania wód podziemnych
- 2.4.2. Monitoring diagnostyczny
- 2.4.3. Monitoring operacyjny
- 2.4.4. Określanie tendencji zanieczyszczeń
- 2.4.5. Interpretacja i prezentacja stanu chemicznego wód podziemnych
- 2.5. **Prezentacja stanu wód podziemnych**
- 1. STAN WÓD POWIERZCHNIOWYCH
- 1.1. **Elementy jakości dla klasyfikacji stanu ekologicznego**
- 1.1.1. Rzeki
 - Elementy biologiczne*
 - Skład i liczebność flory wodnej
 - Skład i liczebność bezkręgowców bentosowych
 - Skład, liczebność i struktura wiekowa ichtiofauny
 - Elementy hydromorfologiczne wspierające elementy biologiczne*
 - System hydrologiczny
 - ilość i dynamika przepływu wód
 - połączenie z częściami wód podziemnych
 - Ciągłość rzeki
 - Warunki morfologiczne
 - głębokość rzeki i zmienność szerokości
 - struktura i skład podłoża rzek
 - struktura strefy nadbrzeżnej
 - Elementy chemiczne i fizykochemiczne wspierające elementy biologiczne*
 - Ogólne*
 - Warunki cieplne
 - Warunki natlenienia
 - Zasolenie
 - Stan zakwaszenia
 - Warunki biogenne
 - Zanieczyszczenia specyficzne*
 - Zanieczyszczenie wszystkimi substancjami priorytetowymi zidentyfikowanymi jako zrzucane do części wód
 - Zanieczyszczenie innymi substancjami zidentyfikowanymi jako zrzucane w znacznych ilościach do części wód
- 1.1.2. Jeziora
 - Elementy biologiczne*
 - Skład, liczebność i biomasa fitoplanktonu
 - Skład i liczebność innej flory wodnej
 - Skład i liczebność bezkręgowców bentosowych
 - Skład, liczebność i struktura wiekowa ichtiofauny
 - Elementy hydromorfologiczne wspierające elementy biologiczne*
 - System hydrologiczny
 - wielkość i dynamika przepływu wód
 - czas retencji
 - połączenie z częściami wód podziemnych
 - Warunki morfologiczne
 - zmienność głębokości jeziora
 - wielkość, struktura i skład podłoża jeziora
 - struktura brzegu jeziora
 - Elementy chemiczne i fizykochemiczne wspierające elementy biologiczne*
 - Ogólne*
 - Przejrzystość
 - Warunki cieplne

- Warunki natlenienia
- Zasolenie
- Stan zakwaszenia
- Warunki biogenne
- Zanieczyszczenia specyficzne*
 - Zanieczyszczenie wszystkimi substancjami priorytetowymi zidentyfikowanymi jako zrzucane do części wód
 - Zanieczyszczenie innymi substancjami zidentyfikowanymi jako zrzucane w znacznych ilościach do części wód
- 1.1.3. Wody przejściowe
 - Elementy biologiczne*
 - Skład, liczebność i biomasa fitoplanktonu
 - Skład i liczebność innej flory wodnej
 - Skład i liczebność bezkręgowców bentosowych
 - Skład i liczebność ichtiofauny
 - Elementy hydromorfologiczne wspierające elementy biologiczne*
 - Warunki morfologiczne
 - zmiennosc głębokości
 - wielkość, struktura i skład podłoża
 - struktura strefy pływów
 - Reżim przyływu
 - przepływ wód słodkich
 - ekspozycja na fale
 - Elementy chemiczne i fizykochemiczne wspierające elementy biologiczne*
 - Ogólne*
 - Przejrzystość
 - Warunki cieplne
 - Warunki natlenienia
 - Zasolenie
 - Warunki biogenne
 - Zanieczyszczenia specyficzne*
 - Zanieczyszczenie wszystkimi substancjami priorytetowymi zidentyfikowanymi jako zrzucane do części wód
 - Zanieczyszczenie innymi substancjami zidentyfikowanymi jako zrzucane w znacznych ilościach do części wód
- 1.1.4. Wody przybrzeżne
 - Elementy biologiczne*
 - Skład, liczebność i biomasa fitoplanktonu
 - Skład i liczebność innej flory wodnej
 - Skład i liczebność bezkręgowców bentosowych
 - Elementy hydromorfologiczne wspierające elementy biologiczne*
 - Warunki morfologiczne
 - zmiennosc głębokości
 - struktura i skład podłoża wybrzeża
 - struktura strefy pływów
 - Reżim przyływu
 - kierunek dominujących prądów
 - ekspozycja na fale
 - Elementy chemiczne i fizykochemiczne wspierające elementy biologiczne*
 - Ogólne*
 - Przejrzystość
 - Warunki cieplne
 - Warunki natlenienia
 - Zasolenie
 - Warunki biogenne
 - Zanieczyszczenia specyficzne*

Zanieczyszczenie wszystkimi substancjami priorytetowymi zidentyfikowanymi jako zrzucane do części wód

Zanieczyszczenie innymi substancjami zidentyfikowanymi jako zrzucane w znacznych ilościach do części wód

1.1.5. Sztuczne lub silnie zmienione części wód powierzchniowych

Elementy jakości stosowane do sztucznych i silnie zmienionych części wód powierzchniowych są stosowane do jednej z wyżej wymienionych czterech kategorii naturalnych wód powierzchniowych, najbardziej przypominającej odpowiednią, silnie zmienioną lub sztuczną część wód.

.....

Notka Wydawnictwa Prawniczego "Lex"

Grafiki zostały zamieszczone wyłącznie w Internecie. Obejrzenie grafik podczas pracy z programem Lex wymaga dostępu do Internetu.

.....

grafika

1.2.6. Procedura ustalania przez Państwa Członkowskie chemicznych norm jakości

Przy ustalaniu środowiskowych norm jakości dla zanieczyszczeń wymienionych w pkt 1-9 załącznika VIII w celu ochrony flory i fauny wodnej, Państwa Członkowskie będą działać w poszanowaniu następujących przepisów. Normy mogą zostać ustanowione dla wody, osadów lub organizmów żywych.

Gdzie to możliwe, należy uzyskać dokładne i chroniczne dane o taksonach wymienionych poniżej, które są właściwe dla danego typu części wód, jak i dla innych gatunków wodnych, dla których dane są dostępne.

"Podstawowy zestaw" taksonów to:

- glony i/lub makrofity
- dafnie lub organizmy reprezentatywne dla wód słonych
- ryby.

Ustalanie środowiskowych norm jakości

Przy ustalaniu maksymalnego średniorocznego stężenia ma zastosowanie następująca procedura:

- i) Państwa Członkowskie ustalają właściwe współczynniki bezpieczeństwa w każdym przypadku zgodnie z naturą i jakością dostępnych danych i wytycznymi określonymi w ppkt 3.3.1 części II "Technicznych wytycznych wspierających dyrektywę Komisji 93/67/EWG w sprawie oceny ryzyka dla nowo zgłoszonych substancji oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94 w sprawie oceny ryzyka dla istniejących substancji" oraz współczynnikami bezpieczeństwa określonymi w poniższej tabeli:

	Współczynnik bezpieczeństwa
Co najmniej jeden dokładny L(E)C50 z każdego poziomu troficznego zestawu podstawowego	1.000
Jeden chroniczny NOEC (ryby lub dafnie lub inny reprezentatywny organizm dla wód słonych)	100
Dwa chroniczne NOEC wśród gatunków reprezentujących dwa poziomy troficzne (ryby i/lub dafnie lub reprezentatywny organizm dla wód słonych i/lub glony)	50
Chroniczne NOEC wśród co najmniej trzech gatunków (zwykle ryb, dafni lub reprezentatywnego organizmu dla wód słonych i glonów) reprezentujących trzy poziomy troficzne	10

Inne przypadki, obejmujące dane pola lub modelowe ekosystemy pozwalające bardziej precyzyjnie obliczyć i stosować współczynniki bezpieczeństwa	Każdy przypadek oceniany oddzielnie
--	-------------------------------------

- ii) jeżeli dane na temat trwałej obecności i bioakumulacji są dostępne, są one uwzględniane przy określaniu końcowych wartości środowiskowych norm jakości;
- iii) norma określona w taki sposób powinna być porównana z wszelkimi wynikami z badań pola. Jeżeli wykryte zostaną nieprawidłowości, sposób określania norm zostanie poddany kontroli w celu umożliwienia bardziej precyzyjnego obliczenia współczynnika bezpieczeństwa;
- iv) określona norma będzie podlegać głębokiej analizie i publicznej konsultacji w celu umożliwienia bardziej precyzyjnego obliczenia współczynnika bezpieczeństwa.

1.3. Monitorowanie stanu ekologicznego i stanu chemicznego wód powierzchniowych

Sieć monitorowania wód powierzchniowych jest ustalona zgodnie z wymogami art. 8. Sieć monitorowania projektowana jest w sposób umożliwiający pozyskanie spójnego i całościowego obrazu stanu ekologicznego i chemicznego w każdym dorzeczu oraz zezwala na podział części wód na pięć klas zgodnie z normatywnymi definicjami w ppkt 1.2. Państwa Członkowskie przedstawiają mapę lub mapy ilustrujące sieć monitorowania wód powierzchniowych do planu gospodarowania wodami w dorzeczu.

Na podstawie charakterystyki oraz oceny wpływu, wykonanych zgodnie z art. 5 i załącznikiem II, Państwa Członkowskie ustalają dla każdego przedziału czasowego, dla którego ma zastosowanie plan gospodarowania wodami w dorzeczu, programy monitorowania kontrolnego oraz monitorowania operacyjnego. W niektórych przypadkach może zaistnieć potrzeba ustalenia przez Państwa Członkowskie programów monitorowania badawczego.

Państwa Członkowskie monitorują parametry wskaźnikowe dla stanu każdego właściwego elementu jakości. Przy doborze parametrów elementów jakości biologicznej, Państwa Członkowskie określają właściwy poziom taksonomiczny wymagany do osiągnięcia odpowiednich poziomów zaufania i dokładności w klasyfikacji elementów jakości. Szacunki poziomu zaufania i dokładności wyników z programów monitorowania przedstawiane są w planie.

1.3.1. Projektowanie monitoringu diagnostycznego

Cel

Państwa Członkowskie ustanawiają programy monitoringu diagnostycznego w celu dostarczenia informacji dla:

- uzupełnienia i zatwierdzenia procedury oceny wpływu określonej w załączniku II,
- sprawnego i skutecznego zaprojektowania przyszłych programów monitorowania,
- oceny długoterminowych zmian w warunkach naturalnych; oraz
- oceny długoterminowych zmian wynikających z szeroko rozumianej działalności antropogenicznej.

Wyniki takiego monitorowania zostaną poddane kontroli oraz użyte, w połączeniu z procedurą oceny wpływu opisaną w załączniku II, do ustalenia wymagań programów monitorowania w ramach aktualnych oraz przyszłych planów gospodarowania wodami w dorzeczu.

Wybór punktów monitorowania

Monitoring diagnostyczny przeprowadzony jest w wystarczającej liczbie części wód powierzchniowych w celu dokonania oceny ogólnego stanu wód powierzchniowych w ramach każdej zlewni lub podzlewni w obszarze dorzecza. Przy wyborze tych części wód Państwa Członkowskie zapewniają, że, gdzie stosowne, monitorowanie jest przeprowadzane w punktach, gdzie:

- zmienność przepływu wody jest znaczna w ramach obszaru dorzecza jako całości; w tym w punktach na dużych rzekach, dla których powierzchnia zlewni jest większa niż 2.500 km²,
 - objętość występującej wody jest znaczna w ramach obszaru dorzecza, włączając duże jeziora i zbiorniki,
 - duże części wód przekraczają granice Państwa Członkowskiego,
 - miejsca zostały określone zgodnie z decyzją o wymianie informacji 77/795/EWG; oraz
- w takich miejscach, które są wymagane dla oszacowania ładunku zanieczyszczeń przekraczającego granice Państwa Członkowskiego i który wprowadzany jest do środowiska morskiego.

Wybór elementów jakości

Monitoring diagnostyczny przeprowadzany jest w każdym przekroju pomiarowym przez okres jednego roku w podczas okresu objętego planem gospodarowania wodami w dorzeczu, dla dostarczenia informacji:

- o parametrach wskaźnikowych dla wszystkich elementów jakości biologicznej,
- o parametrach wskaźnikowych dla wszystkich elementów jakości hydromorfologicznej,
- o parametrach wskaźnikowych dla wszystkich elementów jakości fizykochemicznej,
- o zanieczyszczeniach z listy priorytetowej, które zrzucane są w dorzeczu lub podzlewni, oraz
- o innych zanieczyszczeniach zrzucanych w znacznych ilościach w dorzeczu lub podzlewni,

chyba że uprzednio przeprowadzone monitorowanie diagnostyczne wykazało, że dana część wód osiągnęła dobry stan i na podstawie przeglądu wpływu działalności człowieka z załącznika II nie można stwierdzić zmian w tych oddziaływaniach na daną część wód. W tych przypadkach monitorowanie diagnostyczne przeprowadzane będzie w ramach co trzeciego planu gospodarowania wodami w dorzeczu.

1.3.2. Projektowanie monitoringu operacyjnego

Monitoring operacyjny podejmowany jest w celu:

- ustalenia stanu tych części wód, które zostały określone jako zagrożone niespełnieniem określonych dla nich celów ochrony środowiska; oraz
- oceny wszelkich zmian stanu tych części wód wynikających z podjętych programów środków.

Program może być zmieniony w okresie ważności planu gospodarowania wodami w dorzeczu w świetle uzyskanych informacji będących częścią wymagań załącznika II lub częścią wymagań niniejszego załącznika, w szczególności dla umożliwienia zmniejszenia częstotliwości pomiarów, jeżeli stwierdzone oddziaływanie nie jest znaczne lub usunięto określone oddziaływanie.

Wybór miejsc monitorowania

Monitoring operacyjny przeprowadzany jest dla tych części wód, które na podstawie oceny wpływu wykonanej zgodnie z załącznikiem II lub monitoringu diagnostycznego zostały określone jako zagrożone niespełnieniem celów środowiskowych, określonych dla nich na mocy art. 4, oraz dla tych części wód, do których zrzucane są substancje z listy priorytetowej. Punkty monitorowania wyznaczane są dla substancji z listy priorytetowej według określenia zawartego w prawodawstwie ustanawiającym odpowiednie środowiskowe normy jakości. We wszystkich pozostałych przypadkach, w tym dotyczących substancji z listy priorytetowej, dla których brak jest określonych wytycznych w takim prawodawstwie, punkty monitorowania wyznaczane są następująco:

- dla części wód zagrożonych znacznym oddziaływaniem ze strony źródła punktowego, wystarczająca liczba punktów monitorowania w każdej części wód dla oceny wielkości i wpływu źródła punktowego. Jeżeli część wód objęta jest oddziaływaniem z wielu źródeł punktowych, punkty monitorowania mogą być wyznaczone w celu oceny łącznej wielkości i wpływu oddziaływania,
- dla części wód zagrożonych znacznym oddziaływaniem ze strony źródła rozproszonego, wystarczająca liczba punktów monitorowania wśród wyboru części wód w celu oceny wielkości i wpływu oddziaływania wywieranych przez źródło rozproszone. Wybór części wód dokonywany jest dla zapewnienia odpowiedniej reprezentatywności poszczególnych zagrożeń wywołanych przez oddziaływanie źródła rozproszonego oraz zagrożeń nieosiągnięciem dobrego stanu wód powierzchniowych,
- dla części wód zagrożonych znacznym oddziaływaniem hydromorfologicznym, wystarczająca liczba punktów monitorowania wśród wyboru części wód w celu oceny wielkości i wpływu oddziaływania hydromorfologicznego. Wybór części wód powinien być wskaźnikowy dla ogólnego wpływu oddziaływania hydromorfologicznego, pod którego wpływem znajdują się dane części wód.

Wybór elementów jakości

W celu oceny wielkości i oddziaływania wywieranego na części wód powierzchniowych, Państwa Członkowskie monitorują te elementy jakości, które są wskaźnikowe dla oddziaływania, pod którego wpływem znajdują się części wód. W celu oceny wpływu oddziaływania, Państwa Członkowskie monitorują odpowiednie:

- parametry wskaźnikowe dla elementu lub elementów jakości biologicznej najbardziej wrażliwych na oddziaływanie, pod których wpływem znajdują się części wód,

- wszystkie zrzucone substancje priorytetowe i inne zanieczyszczenia zrzucone w znacznych ilościach,
- parametry wskaźnikowe dla elementu jakości hydromorfologicznej najbardziej wrażliwego na określone oddziaływanie.

1.3.3. Projektowanie monitoringu badawczego

Cel

Monitoring badawczy przeprowadzany jest:

- tam gdzie nie jest znany powód jakichkolwiek przekroczeń,
 - tam gdzie monitoring diagnostyczny wykazuje, że cele wymienione w art. 4 dla części wód przypuszczalnie nie zostaną osiągnięte, a jeszcze nie został ustanowiony monitoring operacyjny, celem określenia przyczyn, z których powodu części wód lub grupa części wód nie spełniają celów środowiskowych; lub
 - dla określenia wielkości i wpływów przypadkowego zanieczyszczenia,
- i informuje władze o koniecznym programie środków dla osiągnięcia celów środowiskowych oraz szczególnych środków dla zaradzenia skutkom przypadkowego zanieczyszczenia.

1.3.4. Częstotliwość monitorowania

W okresie monitorowania diagnostycznego stosowane są podane poniżej częstotliwości monitorowania parametrów wskaźnikowych dla elementów jakości fizykochemicznej, chyba że na podstawie wiedzy technicznej i opinii ekspertów uzasadnione są dłuższe odstępy czasu między monitorowaniem. Dla elementów jakości biologicznej oraz hydromorfologicznej, monitorowanie przeprowadzane jest co najmniej raz podczas okresu monitorowania diagnostycznego.

Dla monitoringu operacyjnego, częstotliwość monitorowania wymagana dla każdego parametru ustalana jest przez Państwa Członkowskie tak, aby zapewnić zebranie wystarczających danych do wiarygodnej oceny stanu danego elementu jakości. Zalecane jest, aby prowadzenie monitorowania miało miejsce w odstępach czasu nieprzekraczających wartości wymienionych w poniższej tabeli, chyba że na podstawie wiedzy technicznej i opinii ekspertów uzasadnione są dłuższe odstępy czasu między monitorowaniem.

Częstotliwości wybierane są w sposób zapewniający osiągnięcie akceptowanego poziomu zaufania i dokładności. Oszacowania zaufania i dokładności osiągniętej przez stosowany system monitorowania podawane są w planie gospodarowania wodami w dorzeczu.

Częstotliwości monitorowania wybierane są z uwzględnieniem zmienności parametrów, wynikającej zarówno z warunków naturalnych, jak i antropogenicznych. Terminy przeprowadzania monitorowania wybierane są w sposób zmniejszający wpływ zmienności sezonowej na wyniki, co zapewnia, że wyniki odzwierciedlają zmiany w części wód na skutek oddziaływania antropogenicznego. W miarę potrzeby, dla osiągnięcia tego celu przeprowadzane jest w różnych porach tego samego roku dodatkowe monitorowanie.

Element jakości	Rzeki	Jeziora	Wody przejściowe	Wody przybrzeżne
Biologicznej				
Fitoplankton	6 miesięcy	6 miesięcy	6 miesięcy	6 lat
Inne rośliny wodne	3 lata	3 lata	3 lata	3 lata
Duże bezkręgowce	3 lata	3 lata	3 lata	3 lata
Ryby	3 lata	3 lata	3 lata	
Hydromorfologicznej				
Ciągłość	6 lat			
Hydrologia	ciągły	1 miesiąc		
Morfologia	6 lat	6 lat	6 lat	6 lat
Fizyko-chemicznej				

Warunki cieplne	3 miesiące	3 miesiące	3 miesiące	3 miesiące
Natlenienie	3 miesiące	3 miesiące	3 miesiące	3 miesiące
Zasolenie	3 miesiące	3 miesiące	3 miesiące	
Stan środków spożywczych	3 miesiące	3 miesiące	3 miesiące	3 miesiące
Stan zakwaszenia	3 miesiące	3 miesiące		
Inne zanieczyszczenia	3 miesiące	3 miesiące	3 miesiące	3 miesiące
Substancje priorytetowe	1 miesiąc	1 miesiąc	1 miesiąc	1 miesiąc

1.3.5. Dodatkowe wymogi monitorowania dla obszarów chronionych

Programy monitorowania wymienione powyżej uzupełniane są w celu spełnienia następujących wymagań:

Punkty poboru wody do spożycia

Części wód powierzchniowych wyznaczone na mocy art. 7, z których pozyskiwana jest woda w ilości średnio ponad 100 m³ na dobę, są wyznaczone jako miejsca monitorowania i są przedmiotem takiego dodatkowego monitorowania, które może być konieczne dla spełnienia wymogów tego artykułu. Części wód takie są monitorowane z punktu widzenia wszystkich zrzucanych substancji priorytetowych oraz innych substancji zrzucanych w znacznych ilościach, które mogą wpływać na stan części wód i które są kontrolowane przepisami dyrektywy w sprawie wody do spożycia. Monitorowanie przeprowadzane jest zgodnie z określoną poniżej częstotliwością:

Zaopatrywana wspólnota	Częstotliwość
< 10.000	4 razy w roku
10.000-30.000	8 razy w roku
> 30.000	12 razy w roku

Obszary ochrony gatunków i siedlisk

Części wód stanowiące takie obszary włączone są do programu monitorowania operacyjnego określonego powyżej, jeżeli na podstawie oceny wpływu i monitorowania diagnostycznego zostały zidentyfikowane jako zagrożone niespełnieniem celów środowiskowych, określonych dla nich na mocy art. 4. Monitorowanie przeprowadzane jest w celu oceny wielkości i wpływu odpowiednich znaczących oddziaływań wywieranych na te części wód oraz, w miarę potrzeby, dla oceny zmian stanu tych części wód wynikających z podjętych programów środków. Monitorowanie kontynuowane jest dopóki obszary te nie spełnią wymagań zawartych w prawodawstwie dotyczącym wody, na mocy którego zostały wyznaczone oraz nie spełnią określonych dla nich na mocy art. 4 celów środowiskowych.

1.3.6. Normy dla monitorowania elementów jakości

Metody stosowane w monitorowaniu parametrów typów odpowiadają niżej wymienionym normom międzynarodowym lub takim normom krajowym lub międzynarodowym, które zapewnią zebranie danych o równoważnej jakości naukowej i porównywalności.

Pobieranie próbek do oznaczania dużych bezkręgowców

ISO 5667-3 1995

Jakość wody - pobieranie próbek - część 3: Wytyczne w sprawie konserwacji i postępowania z próbkami

EN 27828: 1994

Jakość wody - metody pobierania próbek biologicznych - Wytyczne w sprawie ręcznych sieci do pobierania próbek dla dużych bezkręgowców bentosowych

EN 28265: 1994	Jakość wody - metody pobierania próbek biologicznych - Wytyczne w sprawie projektowania i stosowania próbek ilościowych dla dużych bezkręgowców bentosu na podłożu kamienistym w wodach płytkich
EN ISO 9381: 1995	Jakość wody - pobieranie próbek dużych bezkręgowców w głębokich wodach - Wytyczne w sprawie stosowania próbek kolonizacyjnych, jakościowych i ilościowych
EN ISO 8689-1: 1999	Biologiczna klasyfikacja rzek, część I: Wytyczne w sprawie interpretacji danych jakości biologicznej, uzyskanych z badań nad dużymi bezkręgowcami bentosowymi w wodach płynących
EN ISO 8689-2: 1999	Biologiczna klasyfikacja rzek, część II: Wytyczne w sprawie przedstawienia danych jakości biologicznej, uzyskanych z badań nad dużymi bezkręgowcami bentosowymi w wodach płynących

Pobieranie próbek do oznaczania makrofitów

Właściwe normy CEN/ISO po ich opracowaniu

Pobieranie próbek do oznaczania ryb

Właściwe normy CEN/ISO po ich opracowaniu

Pobieranie próbek do oznaczania okrzemek

Właściwe normy CEN/ISO po ich opracowaniu

Normy dla parametrów fizykochemicznych

Wszystkie właściwe normy CEN/ISO

Normy dla parametrów hydromorfologicznych

Wszystkie właściwe normy CEN/ISO

1.4. Klasyfikacja i prezentacja stanu ekologicznego

1.4.1. Porównywalność wyników monitorowania biologicznego

- i) Państwa Członkowskie ustanawiają systemy monitorowania do celów oszacowania wartości dla elementów jakości biologicznej określonych dla każdej kategorii wód powierzchniowych lub dla silnie zmienionych i sztucznych części wód powierzchniowych. Stosując procedurę określoną poniżej dla silnie zmienionych lub sztucznych części wód, odniesienia do stanu ekologicznego powinny być konstruowane jako odniesienia do potencjału ekologicznego. Systemy takie mogą wykorzystywać poszczególne gatunki lub grupy gatunków które są reprezentatywne dla elementu jakości w ujęciu całościowym.
- ii) W celu zapewnienia porównywalności takich systemów monitorowania, ich wyniki otrzymywane przez każde Państwo Członkowskie wyrażane są jako współczynniki jakości ekologicznej do celów klasyfikacji stanu ekologicznego. Współczynniki te przedstawiają zależności między wartościami zaobserwowanych parametrów biologicznych dla danej części wód powierzchniowych i wartościami tych parametrów w warunkach referencyjnych stosowanych dla tej części wód. Współczynnik wyrażony jest wartością liczbową w zakresie od zera do jedności, przy czym bardzo dobry stan ekologiczny wyrażany jest przez wartości bliskie jedności, a zły stan ekologiczny przez wartości bliskie zeru.
- iii) Każde Państwo Członkowskie podzieli skalę współczynnika jakości ekologicznej dla swojego systemu monitorowania dla każdej kategorii wód powierzchniowych na pięć klas od bardzo dobrego do złego stanu ekologicznego, jak określono w ppkt 1.2, poprzez przypisanie wartości liczbowej dla każdej granicy między klasami. Wartość graniczna między klasami bardzo dobrego i dobrego stanu oraz wartość graniczna między dobrym a umiarkowanym stanem ustalane są na zasadzie niżej opisanej procedury interkalibracji.
- iv) Komisja umożliwi wykonanie ćwiczenia interkalibracyjnego w celu zapewnienia, że wartości dopuszczalne ustanowione są porównywalne między Państwami Członkowskimi zgodnie z normatywnymi definicjami w ppkt 1.2 i.
- v) Jako część tego wykonania Komisja umożliwi wymianę informacji między Państwami Członkowskimi prowadzącą do określenia zakresu miejsc w każdym ekoregionie Wspólnoty; miejsca te będą tworzyły sieć interkalibracji. Sieć składa się z miejsc wybranych spośród zakresu typów części wód powierzchniowych obecnych w każdym ekoregionie. Dla każdego wybranego typu części wód powierzchniowych, sieć składa się z co najmniej dwóch miejsc odpowiadających normatywnym definicjom granicy między bardzo dobrym i dobrym stanem

zgodnie z, oraz co najmniej dwóch miejsc odpowiadających normatywnym definicjom granicy między dobrym a umiarkowanym stanem. Miejsca wyznaczone są na drodze opinii ekspertów, wykonanej w ramach wspólnych inspekcji, oraz wszelkich innych dostępnych informacji.

- vi) Każdy system monitorowania Państwa Członkowskiego stosowany jest w tych miejscach sieci interkalibracji, które należą zarówno do ekoregionu, jak i do danego typu części wód powierzchniowych, dla którego będzie stosowany system monitorowania zgodnie z wymogami niniejszej dyrektywy. Otrzymane wyniki stosowane są do określenia wartości liczbowych odpowiadających odpowiednim granicom klas w każdym systemie monitorowania Państwa Członkowskiego.
 - vii) Komisja przygotowuje projekt rejestru miejsc przewidzianych do stworzenia sieci interkalibracji. Ostateczny rejestr miejsc ustala się zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 21 ust. 2.
 - viii) Komisja i Państwa Członkowskie kończą działania interkalibracji w ciągu 18 miesięcy od daty opublikowania końcowego rejestru.
 - ix) Wyniki interkalibracji oraz wartości ustalone dla klasyfikacji systemów monitorowania państwa członkowskiego zgodnie z pkt (i)-(viii) oraz mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 21 ust. 3 i publikuje się w ciągu sześciu miesięcy od zakończenia interkalibracji.
- 1.4.2. Prezentacja wyników monitorowania i klasyfikacja stanu ekologicznego oraz potencjału ekologicznego
- i) Dla kategorii wód powierzchniowych, klasyfikacja stanu ekologicznego dla części wód jest reprezentowana poprzez niższą z wartości otrzymanych z monitorowania biologicznego i fizykochemicznego dla właściwych elementów jakości określonych zgodnie z pierwszą kolumną poniższej tabeli. Państwa Członkowskie przedstawiają mapę każdego obszaru dorzecza przedstawiającą klasyfikację stanu ekologicznego każdej części wód, oznaczoną kodami barwnymi zgodnymi z drugą kolumną poniższej tabeli, celem odzwierciedlenia klasyfikacji stanu ekologicznego części wód.

Klasyfikacja stanu ekologicznego	Kod barwny
Bardzo dobry	Niebieski
Dobry	Zielony
Umiarkowany	Żółty
Słaby	Pomarańczowy
Zły	Czerwony

- ii) Dla silnie zmienionych oraz sztucznych części wód, klasyfikacja stanu ekologicznego części wód jest reprezentowana przez niższą z wartości otrzymanych z monitorowania wartości biologicznych i fizykochemicznych dla właściwych elementów jakości określonych zgodnie z pierwszą kolumną poniższej tabeli. Państwa Członkowskie przedstawiają mapę dla każdego obszaru dorzecza ilustrującą klasyfikację potencjału ekologicznego dla każdej części wód, oznaczoną kodami barwnymi, odnoszącymi się do sztucznych części wód zgodnie z drugą kolumną poniższej tabeli, oraz odnoszącymi się do silnie zmienionych części wód zgodnie z trzecią kolumną poniższej tabeli.

Klasyfikacja potencjału ekologicznego	Kod barwny	
	Sztuczne części wód	Silnie zmienione części wód
Dobry i powyżej dobrego	Zielono-jasnoszare pasy równej szerokości	Zielono-ciemnoszare pasy równej szerokości
Średni	Żółto-jasnoszare pasy	Żółto-ciemnoszare pasy

	równiej szerokości	równiej szerokości
Słaby	Pomarańczowo-jasnoszare pasy równej szerokości	Pomarańczowo-ciemnoszare pasy równej szerokości
Zły	Czerwono-jasnoszare pasy równej szerokości	Czerwono-ciemnoszare pasy równej szerokości

iii) Państwa Członkowskie wskazują także, za pomocą czarnej kropki na mapie, te części wód, w których nie osiągnięto dobrego stanu lub dobrego potencjału ekologicznego na skutek niezgodności z jednym lub większą ilością norm jakości środowiska, ustalonymi dla tej części wód w odniesieniu do określonych zanieczyszczeń syntetycznych lub niesyntetycznych (zgodnie z systemem zgodności ustalonym przez Państwo Członkowskie).

1.4.3. Prezentacja wyników monitorowania i klasyfikacja stanu chemicznego

Jeżeli część wodna osiąga zgodność ze środowiskowymi normami jakości, ustalonymi w załączniku IX, art. 16 oraz na mocy innego właściwego prawodawstwa wspólnotowego ustanawiającego środowiskowe normy jakości, należy ją określić jako osiągającą dobry stan chemiczny. Jeżeli nie spełnia tych norm, należy ją określić jako nieosiągającą dobrego stanu chemicznego.

Państwa Członkowskie przedstawiają mapę każdego obszaru dorzecza ilustrującą stan chemiczny każdej części wód, oznaczoną kodami barwnymi, zgodnie z drugą kolumną poniższej tabeli celem odzwierciedlenia klasyfikacji stanu chemicznego części wód.

Klasyfikacja stanu chemicznego	Kod barwny
Dobry	Niebieski
Nieosiągający dobrego	Czerwony

2. WODY PODZIEMNE

2.1. Stan ilościowy wód podziemnych

2.1.1. Parametry klasyfikacji stanu ilościowego

Reżim poziomu wód podziemnych

2.1.2. Definicja stanu ilościowego

Elementy	Stan dobry
Poziom wód podziemnych	<p>Poziom wód podziemnych w części wód podziemnych jest taki, że zapewnia nieprzekraczanie dostępnych zasobów wód podziemnych przy długoterminowej średniorocznej wartości poboru wód.</p> <p>Zgodnie z powyższym, poziom wód podziemnych nie podlega zmianom antropogenicznym, które mogłyby spowodować:</p> <ul style="list-style-type: none"> - niespełnienie celów środowiskowych, określonych na mocy art. 4 przez powiązane z nim wody powierzchniowe, - wszelkie znaczne obniżenie stanu tych wód, - wszelkie znaczne szkody w ekosystemach lądowych bezpośrednio uzależnionych od części wód podziemnych. <p>oraz możliwym zmianom dla kierunku przepływu wynikającym ze zmian poziomu, krótkotrwałym lub ciągłym na przestrzennie ograniczonym obszarze, ale niepowodującym napływu wód słonych lub innych, oraz niewskazującym na trwałą i o wyraźnym antropogenicznym charakterze tendencję kierunku przepływu mogącą spowodować takie napływy</p>

2.2. Monitorowanie stanu ilościowego wód podziemnych

2.2.1. Sieć monitorowania poziomu wód podziemnych

Sieć monitorowania wód podziemnych ustalana jest zgodnie z wymogami art. 7 oraz 8. Sieć monitorowania projektowana jest w sposób umożliwiający wiarygodną ocenę stanu ilościowego wszystkich części wód lub grup części wód podziemnych, w tym ocenę dostępnych zasobów wód podziemnych. Państwa Członkowskie przedstawiają w planie gospodarowania wodami w dorzeczu mapę lub mapy ilustrujące sieć monitorowania wód podziemnych.

2.2.2. Gęstość miejsc monitorowania

Sieć obejmuje wystarczającą liczbę reprezentatywnych punktów monitorowania dla oszacowania poziomu wód podziemnych w każdej części wód lub grupie części wód podziemnych, uwzględniając zmienności krótko- i długoterminowe w zasilaniu części wód, w szczególności:

- dla części wód podziemnych określonych jako zagrożone niespełnieniem celów środowiskowych, na mocy art. 4, zapewnia się wystarczającą gęstość punktów monitorowania dla oceny wpływu poboru wód i zrzutów na poziom wód podziemnych,
- dla części wód podziemnych, w granicach których przepływ wód podziemnych przekracza granice Państwa Członkowskiego, zapewnia się wystarczającą liczbę punktów monitorowania dla oszacowania kierunku i wielkości przepływu wód podziemnych przez granice Państwa Członkowskiego.

2.2.3. Częstotliwość monitorowania

Częstotliwość monitorowania jest wystarczająca dla dokonania oceny stanu ilościowego każdej części wód lub grupy części wód podziemnych, uwzględniając zmienności krótko- i długoterminowe w zasilaniu części wód. W szczególności:

- dla części wód podziemnych określonych jako zagrożone niespełnieniem celów środowiskowych, na mocy art. 4, zapewnia się wystarczającą częstotliwość pomiarów dla oceny wpływu poboru wód i zrzutów do poziomu wód podziemnych,
- dla części wód podziemnych, w granicach których przepływ wód podziemnych przekracza granice Państwa Członkowskiego, zapewnia się wystarczającą częstotliwość pomiarów dla oszacowania kierunku i wielkości przepływu wód podziemnych przez granice Państwa Członkowskiego.

2.2.4. Interpretacja i prezentacja stanu ilościowego wód podziemnych

Wyniki otrzymane z sieci monitorowania dla części wód lub grupy części wód podziemnych wykorzystywane są dla oceny stanu ilościowego tej części wód lub części wód. Z zastrzeżeniem ppkt 2.5 Państwa Członkowskie przedstawiają mapę obrazującą wyniki oceny stanu ilościowego wód podziemnych za pomocą kodu barwnego, zgodnie z następującym systemem:

Stan dobry: barwa zielona

Stan słaby: barwa czerwona

2.3. Stan chemiczny wód podziemnych

2.3.1. Parametry określania stanu chemicznego wód podziemnych

Przewodność elektryczna

Stężenia zanieczyszczeń

2.3.2. Definicja dobrego stanu chemicznego wód podziemnych

Elementy	Stan dobry
Ogólne	<p>Skład chemiczny części wód podziemnych jest taki, że stężenia zanieczyszczeń:</p> <ul style="list-style-type: none">- jak określono poniżej, nie wykazują efektów zasolenia lub innych oddziaływań- nie przekraczają norm jakości mających zastosowanie na mocy właściwego prawodawstwa wspólnotowego zgodnie z art. 17- nie są na takim poziomie, że mogłyby prowadzić do nieosiągnięcia przez powiązane z nimi wody powierzchniowe celów środowiskowych, określonych na mocy art. 4, lub do obniżenia jakości chemicznej lub ekologicznej tych części

	wód lub spowodowania znacznych szkód w ekosystemach lądowych bezpośrednio zależnych od części wód podziemnych
Przewodność elektryczna	Zmiany w przewodności elektrycznej nie wskazują na zasolenia lub inne napływy do części wód podziemnych

2.4. Monitorowanie stanu chemicznego wód podziemnych

2.4.1. Sieć monitorowania wód podziemnych

Sieć monitorowania wód podziemnych ustalana jest zgodnie z wymogami art. 7 oraz 8. Sieć monitorowania projektowana jest, aby umożliwić otrzymanie spójnego i całościowego obrazu stanu chemicznego wód podziemnych w ramach każdego dorzecza oraz umożliwić wykrycie długoterminowych, antropogenicznych tendencji wzrostu poziomu zanieczyszczeń.

Na podstawie charakterystyki i oceny wpływu, wykonanych zgodnie z art. 5 i załącznikiem II, Państwa Członkowskie ustanawiają, dla każdego okresu, do którego stosuje się plan gospodarowania wodami w dorzeczu, program monitorowania diagnostycznego. Wyniki tego programu wykorzystane są do ustanowienia programu monitoringu operacyjnego w pozostałych okresach planu gospodarowania wodami w dorzeczu.

Oszacowania poziomu zaufania i dokładności wyników otrzymanych w ramach monitorowania zawarte są w planie gospodarowania wodami w dorzeczu.

2.4.2. Monitoring diagnostyczny

Cel

Monitoring diagnostyczny przeprowadzany jest w celu:

- uzupełnienia i sprawdzenia procedury oceny wpływu;
- dostarczenia informacji dla oceny długoterminowych tendencji wynikających zarówno ze zmian warunków naturalnych, jak również na skutek działalności antropogenicznej.

Wybór miejsc monitorowania

Wystarczająca liczba miejsc monitorowania wyznaczana jest dla każdej z:

- części wód określonych jako zagrożone zgodnie z charakterystyką wykonaną, zgodnie z załącznikiem II,
- części wód przekraczających granicę Państwa Członkowskiego.

Wybór parametrów

Dla każdej wyznaczonej części wód podziemnych monitorowany jest następujący zestaw kluczowych parametrów:

- zawartość tlenu
- wartość pH
- przewodność elektryczna
- azotany
- azot amonowy

Części wód, które zgodnie z załącznikiem II wyznaczono jako znacząco zagrożone nieosiągnięciem dobrego stanu, monitorowane są z uwzględnieniem tych parametrów, które są indykatywne dla wpływu tych oddziaływań.

Transgraniczne części wód są także monitorowane z uwzględnieniem tych parametrów, które są właściwe dla ochrony wszystkich spośród wykorzystanych wspieranych przez przepływ wód podziemnych.

2.4.3. Monitorowanie operacyjne

Cel

Monitoring operacyjny przeprowadzany jest w okresach między programami monitoringu diagnostycznego w celu:

- ustalenia stanu chemicznego wszystkich części wód lub grup części wód podziemnych określonych jako zagrożone,
- ustalenia obecności jakichkolwiek spowodowanych działalnością antropogeniczną długoterminowych tendencji wzrostu stężenia wszelkich zanieczyszczeń.

Wybór miejsc monitorowania

Monitoring operacyjny przeprowadzany jest dla wszystkich części wód lub grup części wód podziemnych, które na podstawie zarówno oceny wpływu, przeprowadzonej zgodnie z załącznikiem II, jak też monitoringiem diagnostycznym, zostały określone jako zagrożone

nieosiągnięciem celów ustanowionych na mocy art. 4. Wybór miejsc monitorowania odzwierciedla również wyniki oceny reprezentatywności danych monitorowania przeprowadzonego w danym miejscu. dla jakości danej części wód lub grupy części wód podziemnych.

Częstotliwość monitorowania

Monitoring operacyjny przeprowadzany jest w okresach między programami monitoringu diagnostycznego z częstotliwością wystarczającą dla wykrycia wpływu poszczególnych oddziaływań, ale co najmniej raz na rok.

2.4.4. Określanie tendencji zanieczyszczeń

Państwa Członkowskie wykorzystują dane otrzymane zarówno z monitoringu diagnostycznego jak i operacyjnego do określenia, spowodowanych działalnością antropogeniczną długoterminowych tendencji wzrostu poziomów zanieczyszczeń oraz zmian tych tendencji. Zostanie określony rok lub okres bazowy, w stosunku do którego obliczane są takie tendencje. Obliczanie tendencji wykonywane jest dla części wód lub, gdzie stosowne, dla grup części wód podziemnych. Zmiana tendencji wykazywana jest statystycznie wraz z określeniem związanego z tą oceną poziomu zaufania.

2.4.5. Interpretacja i prezentacja stanu chemicznego wód podziemnych

Przy ocenie stanu chemicznego, wyniki otrzymane z poszczególnych punktów pomiarowych części wód podziemnych agregowane są dla części wód jako całości. Bez uszczerbku dla odpowiednich dyrektyw, dla stanu dobrego, który ma zostać osiągnięty w danej części wód podziemnych, dla tych parametrów chemicznych, dla których zostały ustanowione środowiskowe normy jakości w prawodawstwie wspólnotowym:

- oblicza się średnią wartość wyników monitorowania w każdym punkcie pomiarowym części wód lub grupy części wód podziemnych; oraz
- te średnie wartości, zgodnie z art. 17, używane są do wykazania zgodności z dobrym stanem chemicznym wód podziemnych.

Z zastrzeżeniem ppkt 2.5, Państwa Członkowskie przedstawiają mapę stanu chemicznego wód podziemnych, oznaczoną zgodnie z poniższym kodem barwnym:

Stan dobry: barwa zielona

Stan słaby: barwa czerwona

Państwa Członkowskie wskazują na mapie w postaci czarnych punktów te części wód podziemnych, w których określono znaczącą i trwałą tendencję wzrostu stężeń wszelkich zanieczyszczeń wynikających z działalności człowieka. Odwrócenie takich tendencji wyznaczone jest na mapie w postaci niebieskiego punktu.

Mapy te są częścią planu gospodarowania wodami w dorzeczu.

2.5. **Prezentacja stanu wód podziemnych**

Państwa Członkowskie przedstawiają w ramach planu gospodarowania wodami w dorzeczu mapę, ilustrującą dla każdej części wód lub grupy części wód podziemnych zarówno stan ilościowy, jak również stan chemiczny tej części wód lub grupy części wód, za pomocą kodu barwnego, zgodnie z wymogami ppkt 2.2.4 oraz 2.4.5. Państwa Członkowskie mogą nie przedstawiać oddzielnych map w ppkt 2.2.4 oraz 2.4.5, ale w takim przypadku powinny przedstawić te wartości zgodnie z wymogami ppkt 2.4.5 na mapie wymaganej na podstawie tego punktu dla tych części wód, które są przedmiotem znaczącej i długotrwałej tendencji wzrostu stężeń wszelkich zanieczyszczeń lub każdego odwrócenia tej tendencji.

ZAŁĄCZNIK VI

WYKAZ ŚRODKÓW DO WŁĄCZENIA DO PROGRAMÓW ŚRODKÓW

CZĘŚĆ A

Środki wymagane na mocy następujących dyrektyw:

- i) dyrektywa dotycząca jakości wody w kąpieliskach 76/160/EWG;
- ii) dyrektywa w sprawie dzikiego ptactwa 79/409/EWG⁽¹⁾;
- iii) dyrektywa odnosząca się do jakości wody do spożycia 80/778/EWG, zmieniona dyrektywą 98/83/WE;
- iv) dyrektywa w sprawie poważnych awarii (Seveso) 96/82/WE⁽²⁾;

- v) dyrektywa w sprawie oceny wpływu na środowisko 85/337/EWG⁽³⁾;
- vi) dyrektywa w sprawie osadów ściekowych 86/278/EWG⁽⁴⁾;
- vii) dyrektywa dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych 91/271/EWG;
- viii) dyrektywa dotycząca środków ochrony roślin 91/414/EWG;
- ix) dyrektywa dotycząca azotanów 91/676/EWG;
- x) dyrektywa w sprawie siedlisk przyrodniczych 92/43/EWG⁽⁵⁾;
- xi) dyrektywa dotycząca zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli 96/61/WE.

CZĘŚĆ B

Poniżej podano otwarty wykaz dodatkowych środków, które Państwa Członkowskie mogą przyjąć w każdym obszarze dorzecza jako część programu środków, wymaganego na mocy art. 11 ust. 4:

- i) instrumenty prawne
- ii) instrumenty administracyjne
- iii) instrumenty ekonomiczne i fiskalne
- iv) wynegocjowane porozumienia dotyczące środowiska
- v) kontrole emisji
- vi) kodeksy dobrej praktyki
- vii) ponowne tworzenie i odtwarzanie terenów podmokłych
- viii) kontrole poboru wody
- ix) środki zarządzania popytem, między innymi promowanie przyjętej produkcji rolnej, takiej jak uprawa roślin o zmniejszonym zapotrzebowaniu na wodę na terenach narażonych na susze
- x) środki na rzecz efektywnego i ponownego użycia, między innymi promowanie technologii oszczędzających wodę w przemyśle i wodooszczędnych technik nawodnień
- xi) projekty konstrukcji
- xii) zakłady odsalania
- xiii) projekty rehabilitacyjne
- xiv) sztuczne odnawianie warstwy wodonośnej
- xv) projekty edukacyjne
- xvi) projekty badawcze, rozwojowe i pokazowe
- xvii) inne właściwe środki

⁽¹⁾ Dz.U. L 103 z 25.4.1979, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 10 z 14.1.1997, str. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 175 z 5.7.1985, str. 40. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 97/11/WE (Dz.U. L 73 z 14.3.1997, str. 5).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 181 z 8.7.1986, str. 6.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 206 z 22.7.1992, str. 7.

ZAŁĄCZNIK VII

PLANY GOSPODAROWANIA WODAMI W DORZECZU

- A. Plany gospodarowania wodami w dorzeczu obejmują następujące elementy:
1. ogólny opis charakterystyki obszaru dorzecza wymaganej na mocy art. 5 i załącznika II. Obejmuje on:
 - 1.1. dla wód powierzchniowych:
 - odwzorowanie położenia i granic części wód,
 - odwzorowanie ekoregionów i typów części wód powierzchniowych w dorzeczu,
 - określenie warunków referencyjnych dla typów części wód powierzchniowych;
 - 1.2 dla wód podziemnych:
 - odwzorowanie położenia i granic części wód podziemnych;
 2. podsumowanie znaczących oddziaływań i wpływów działalności człowieka na stan wód powierzchniowych i podziemnych, w tym:
 - oszacowanie punktowych źródeł zanieczyszczeń,
 - oszacowanie rozproszonych źródeł zanieczyszczeń, w tym podsumowanie przeznaczenia

- gruntów,
- oszacowanie oddziaływań wywieranych na ilościowy stan wód, w tym pozyskiwania wody,
 - analizę innych wpływów działalności człowieka na stan wód;
3. określenie i odwzorowanie obszarów chronionych wymaganych na mocy art. 6 i załącznika IV;
 4. mapę sieci monitorowania ustalonego do celów art. 8 i załącznika V, oraz przedstawienie, w formie mapy, wyników programów monitorowania przeprowadzonych zgodnie z wymaganiami tych przepisów dla określenia stanu:
 - 4.1. wód powierzchniowych (ekologicznego i chemicznego);
 - 4.2. wód podziemnych (chemicznego i ilościowego);
 - 4.3. obszarów chronionych;
 5. wykaz celów środowiskowych, ustalonych na mocy art. 4 dla wód powierzchniowych, wód podziemnych oraz obszarów chronionych, w tym w szczególności określenie przypadków, gdzie zastosowano przepisy zawarte w art. 4 ust. 4, 5, 6 i 7, oraz towarzyszące temu informacje wymagane na mocy tego artykułu;
 6. podsumowanie analizy ekonomicznej użytkowania wód wymaganej na mocy art. 5 oraz załącznika III;
 7. podsumowanie programu lub programów środków przyjętych na mocy art. 11, w tym sposoby osiągnięcia celów ustalonych na mocy art. 4;
 - 7.1. podsumowanie środków wymaganych dla wdrożenia prawodawstwa wspólnotowego w zakresie ochrony wód;
 - 7.2. sprawozdanie z podjętych kroków i środków w celu zastosowania zasady zwrotu kosztów użytkowania wód, zgodnie z art. 9;
 - 7.3. podsumowanie środków podjętych dla spełnienia wymagań art. 7;
 - 7.4. podsumowanie kontroli poborów i magazynowania wód, w tym odniesienia do rejestrów i określenie przypadków, dla których zastosowano wyłączenia na mocy art. 11 ust. 3 lit. e);
 - 7.5. podsumowanie kontroli przyjętych dla zrzutów ze źródeł punktowych i innych działań wpływających na stan wód zgodnie z przepisami art. 11 ust. 3 lit. g) oraz art. 11 ust. 3 lit. i);
 - 7.6. określenie przypadków, w których udzielono zezwolenia na bezpośrednie zrzuty do wód podziemnych zgodnie z przepisami art. 11 ust. 3 lit. j);
 - 7.7. podsumowanie środków podjętych zgodnie z art. 16 w odniesieniu do substancji priorytetowych;
 - 7.8. podsumowanie środków podjętych, dla zapobieżenia lub zmniejszenia wpływu przypadkowych zanieczyszczeń;
 - 7.9. podsumowanie środków podjętych na podstawie art. 11 ust. 5 dla części wód, dla których mało prawdopodobne jest osiągnięcie celów określonych na mocy art. 4;
 - 7.10. dane szczegółowe dotyczące dodatkowych środków uznanych za konieczne dla spełnienia ustalonych celów środowiskowych;
 - 7.11. dane szczegółowe dotyczące działań podjętych w celu uniknięcia wzrostu zanieczyszczenia wód morskich, zgodnie z art. 11 ust. 6;
 8. rejestr wszelkich pozostałych szczegółowych programów i planów gospodarowania dla obszaru dorzecza dotyczących szczególnie zlewni, sektorów, zagadnień lub typów wód, wraz z podsumowaniem ich zawartości;
 9. podsumowanie środków na rzecz informowania społeczeństwa i konsultacji publicznych, ich wyników i dokonanych na tej podstawie zmian w planie;
 10. wykaz właściwych władz zgodnie z załącznikiem I;
 11. punkty kontaktowe i procedury niezbędne do otrzymania źródłowej dokumentacji i informacji określonych w art. 14 ust. 1, w szczególności danych szczegółowych dotyczących działań kontrolnych przyjętych zgodnie z art. 11 ust. 3 lit. g) oraz art. 11 ust. 3 lit. i), a także aktualnych danych monitorowania, zebranych zgodnie z art. 8 i załącznikiem V.
- B. Pierwsze uaktualnienie planu gospodarowania wodami w dorzeczu i każde następne zawiera także:
1. podsumowanie wszelkich zmian lub uaktualnień dokonanych od czasu publikacji poprzedniej wersji planu gospodarowania wodami w dorzeczu, w tym podsumowanie przeglądów wykonanych na mocy art. 4 ust. 4, 5, 6 i 7;
 2. ocenę osiągniętego postępu dokonanego w kierunku osiągnięcia celów środowiskowych, w tym przedstawienie na mapie wyników monitorowania w okresie objętym poprzednim planem, oraz niezbędne objaśnienia dotyczące wszystkich nieosiągniętych celów środowiskowych;

3. podsumowanie i objaśnienie wszystkich działań przewidzianych we wcześniejszej wersji planu gospodarowania wodami w dorzeczu, które nie zostały podjęte;
4. podsumowanie wszelkich dodatkowych działań tymczasowych przyjętych na mocy art. 11 ust. 5 od czasu publikacji poprzedniej wersji planu gospodarowania wodami w dorzeczu.

ZAŁĄCZNIK VIII

WSKAŹNIKOWY WYKAZ NAJWAŻNIEJSZYCH ZANIECZYSZCZEŃ

1. Organiczne związki chlorowcowe oraz substancje, które mogą tworzyć takie związki w środowisku wodnym.
2. Organiczne związki fosforu.
3. Związki cynoorganiczne.
4. Substancje i preparaty lub produkty ich rozkładu, wobec których udowodniono, że posiadają właściwości rakotwórcze lub mutagenne lub właściwości mogące zakłócać funkcje steroidogenowe, funkcje hormonów dotarczycowych, reprodukcyjne lub inne funkcje endokrynologiczne w lub za pośrednictwem środowiska wodnego.
5. Trwale węglowodory oraz trwałe i biokumulujące się toksyczne substancje organiczne.
6. Cyjanki.
7. Metale i ich związki.
8. Arsenik i jego związki.
9. Biocydy i środki ochrony roślin.
10. Substancje w zawiesinie.
11. Substancje, które przyczyniają się do eutrofizacji (w szczególności azotany i fosforany).
12. Substancje, które wywierają niekorzystny wpływ na bilans tlenu (i można dokonać ich pomiaru przy użyciu takich wskaźników jak BZT, ChZT itp.).

ZAŁĄCZNIK IX

DOPUSZCZALNE WARTOŚCI EMISJI I ŚRODOWISKOWE NORMY JAKOŚCI

"Dopuszczalne wartości" oraz "cele jakościowe" ustalone w ramach dyrektyw przyjętych na podstawie dyrektywy 76/464/EWG uważane są odpowiednio za dopuszczalne wartości emisji i środowiskowe normy jakości do celów niniejszej dyrektywy. Są one ustalone w następujących dyrektywach:

- i) dyrektywa w sprawie zrzutów rtęci (82/176/EWG)⁽¹⁾;
- ii) dyrektywa w sprawie zrzutów kadmu (83/513/EWG)⁽²⁾;
- iii) dyrektywa w sprawie rtęci (84/156/EWG)⁽³⁾;
- iv) dyrektywa w sprawie zrzutów heksachlorocycloheksanu (84/491/EWG)⁽⁴⁾;
- v) dyrektywa w sprawie zrzutów substancji niebezpiecznych (86/280/EWG)⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 81 z 27.3.1982, str. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 291 z 24.10.1983, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 74 z 17.3.1984, str. 49.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 274 z 17.10.1984, str. 11.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 181 z 4.7.1986, str. 16.

ZAŁĄCZNIK X

WYKAZ SUBSTANCJI PRIORYTETOWYCH DLA W DZIEDZINIE POLITYKI WODNEJ^(*)

	Numer CAS ⁽¹⁾	Numer UE ⁽²⁾	Nazwa priorytetowej substancji	Zidentyfikowane jako priorytetowe substancje niebezpieczne
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alachlor	

(2)	120-12-7	204-371-1	Antracenen	(X) ^(****)
(3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazyna	(X) ^(****)
(4)	71-43-2	200-753-7	Benzen	
(5)	nie dotyczy	nie dotyczy	Difenyloetery bromowane ^(**)	X ^(****)
(6)	7440-43-9	231-152-8	Kadm i jego związki	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	C10-13-chloroalkany ^(**)	X
(8)	470-90-6	207-432-0	Chlorfenwinfos	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Chlorpyrifos	(X) ^(****)
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-dichloroetan	
(11)	75-09-2	200-838-9	Dichlorometan	
(12)	117-81-7	204-211-0	Di (2-etyloheksyl) ftalan (DEHP)	(X) ^(****)
(13)	330-54-1	206-354-4	Diuron	(X) ^(****)
(14)	115-29-7	204-079-4	Endosulfan	(X) ^(****)
	959-98-8	nie dotyczy	(alfa-endosulfan)	
(15)	206-44-0	205-912-4	Fluoranten ^(****)	
(16)	118-74-1	204-273-9	Heksachlorobenzen	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Heksachlorobutadien	X
(18)	608-73-1	210-158-9	Heksachlorocyclohexan	X
	58-89-9	200-401-2	(gamma-izomer, lindan)	
(19)	34123-59-6	251-835-4	Izoproturon	(X) ^(****)
(20)	7439-92-1	231-100-4	Ołów i jego związki	(X) ^(****)
(21)	7439-97-6	231-106-7	Rtęć i jej związki	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Naftalen	(X) ^(****)
(23)	7440-02-0	231-111-4	Nikiel i jego związki	
(24)	25154-52-3	246-672-0	Nonylofenole	X
	104-40-5	203-199-4	(4-(para)-nonylofenol)	
(25)	1806-26-4	217-302-5	Oktylofenole	(X) ^(****)
	140-66-9	nie dotyczy	(para-tert-oktylofenol)	
(26)	608-93-5	210-172-5	Pentachlorobenzen	X
(27)	87-86-5	201-778-6	Pentachlorofenol	(X) ^(****)
(28)	nie dotyczy	nie dotyczy	Węglowodory poliaromatyczne	X
	50-32-8	200-028-5	((Benzoa)piren)	
	205-99-2	205-911-9	(Benzo-b-fluorantan)	

	191-24-2	205-883-8	(Benzo-g,h,i-perylen)	
	207-08-9	205-916-6	(Benzo-k-fluorantan)	
	193-39-5	205-893-2	(Indeno-1,2,3-cd-piren)	
(29)	122-34-9	204-535-2	Symazyna	(X) ^(***)
(30)	688-73-3	211-704-4	Związki tributyllofinu	X
	36643-28-4	nie dotyczy	(Kation tributyllofinu)	
(31)	12002-48-1	234-413-4	Trichlorobenzeny	(X) ^(****)
	120-82-1	204-428-0	(1,2,4-trichlorobenzen)	
(32)	67-66-3	200-663-8	Trichlorometan (chloroform)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralin	(X) ^(****)

^(*) Jeżeli zostaje wybrana grupa substancji, jako parametry wskaźnikowe w wykazie podaje się typowych pojedynczych przedstawicieli (w nawiasach i bez numeru). Ustanowienie kontroli będzie skierowane na te pojedyncze substancje, z tym, że, gdzie stosowne, nie przeszkadza to umieszczeniu w wykazie innych, pojedynczych przedstawicieli.

^(**) Zazwyczaj te grupy substancji obejmują znaczną liczbę związków chemicznych. Obecnie nie można podać odpowiednich parametrów wskaźnikowych.

^(****) Ta priorytetowa substancja podlega badaniu pod kątem zidentyfikowania jako »priorytetowej substancji niebezpiecznej«. Komisja złoży wniosek do Parlamentu Europejskiego i Rady o ostateczne sklasyfikowanie tej substancji najpóźniej 12 miesięcy po przyjęciu tego wykazu. Badanie to nie ma wpływu na harmonogram ustanowiony w art. 16 dyrektywy 2000/60/WE dla wniosków Komisji.

^(*****) Tylko eter pentabromobifenylowy (numer CAS 32534-81-9).

^(*****) Fluoranten znajduje się w wykazie jako wskaźnik innych, bardziej niebezpiecznych węglowodorów poliaromatycznych

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstract Services.

⁽²⁾ Numer UE: Europejski spis istniejących substancji chemicznych o znaczeniu handlowym (EINECS) lub Europejski wykaz notyfikowanych substancji chemicznych (ELINCS).

ZAŁĄCZNIK XI

grafika